

EUROPESE
REKENKAMER

ISSN 1831-0915

Speciaal verslag nr. 12

2011

HEBBEN DE EU-MAATREGELEN
BIJGEDRAGEN TOT DE AANPASSING
VAN DE CAPACITEIT VAN DE
VISSERSVLOTEN AAN DE BESCHIKBARE
VANGSTMOGELIJKHEDEN?

NL

Speciaal verslag nr. 12 // 2011

HEBBEN DE EU- MAATMAATREGELEN BIJGEDRAGEN TOT DE AANPASSING VAN DE CAPACITEIT VAN DE VISSERSVLOTEN AAN DE BESCHIKBARE VANGSTMOGELIJKHEDEN?

(uitgebracht krachtens artikel 287, lid 4, tweede alinea, VWEU)

EUROPESE REKENKAMER
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tel. +352 4398-1
Fax +352 4398-46410
E-mail: auraud@eca.europa.eu
Internet: <http://www.ea.europa.eu>

Speciaal verslag nr. 12 // 2011

Meer gegevens over de Europese Unie vindt u op internet
via de Europaserver (<http://europa.eu>).

Catalografische gegevens bevinden zich aan het einde van deze publicatie.
Luxemburg: Bureau voor publicaties van de Europese Unie, 2011

ISBN 978-92-9237-365-8
doi:10.2865/23007

© Europese Unie, 2011
Overneming met bronvermelding toegestaan

Printed in Luxembourg

INHOUD

Paragraaf

AFKORTINGEN

VERKLARENDE WOORDENLIJST

I–VII SAMENVATTING

1–13 INLEIDING

1–8 HET GEMEENSCHAPPELIJK VISSERIJBELEID (GVB) EN DE OVERCAPACITEIT VAN DE VISSERSVLOOT

9–13 INSPANNINGEN VAN DE EU OM DE OVERCAPACITEIT IN DE VISSERIJ TE DOEN AFNEMEN

14–18 REIKWIJDTE EN AANPAK VAN DE CONTROLE

19–73 OPMERKINGEN

20–33 ONDUIDELIJK KADER

21–22 ONTOEREIKENDE DEFINITIE VAN VANGSTCAPACITEIT

23 MAXIMA VOOR DE CAPACITEIT VAN DE VLOOT WORDEN STEEDS MINDER RELEVANT

24–25 OVERCAPACITEIT IN DE VISSERIJ IS NIET GEDEFINIEERD EN GEKWANTIFICEERD

26–33 ONTOEREIKENDE REGELS VOOR DE WIJZE WAAROP WORDT OMGEGAAN MET VISSERIJRECHTEN WANNEER VISSERSVAARTUIGEN MET OVERHEIDSSTEUN BUITEN BEDRIJF WORDEN GESTELD

34–73 MATIGE OPZET EN UITVOERING

36–37 AANZIENLIJKE VERTRAGINGEN BIJ DE UITVOERING VAN HET EUROPEES VISSERIJFONDS (EVF) DOOR DE LIDSTATEN

38–40 GEBREKKIGE PLANNEN VOOR DE AANPASSING VAN DE VISSERIJINSPANNING (FEAP'S)

41–42 GEBREKKIGE PRESTATIE-INDICATOREN IN DE OPERATIONELE PROGRAMMA'S

43–47 FINANCIERING VAN PROJECTEN AAN BOORD WAARDOOR HET VANGSTVERMOGEN KAN TOENEMEN

- 48–50 GEEN CORRECTE ACTUALISERING VAN HET GEGEVENSBESTAND OVER DE VISSERSVLOOT MET GEGEVENS VAN DE MET OVERHEIDSSTEUN GESLOOPTE VISSERSVAARTUIGEN
- 51–62 GEBREKEN IN DE OPZET EN UITVOERING VAN DE REGELINGEN VAN DE LIDSTATEN VOOR DE BUITENBEDRIJFSTELLING VAN VAARTUIGEN
- 63–68 BEPERKT EFFECT VAN DE „BRANDSTOFKRISISVERORDENING“
- 69–73 ONTOEREIKENDE VERSLAGLEGGING DOOR DE LIDSTATEN

74–77 CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN

74–76 CONCLUSIES

- 75 HET KADER VOOR DE MAATREGELEN OM DE VANGSTCAPACITEIT IN EVENWICHT TE BRENGEN MET DE BESCHIKBARE VANGSTMOGELIJKHEDEN IS ONBEVREDIGEND
- 76 DE OPZET EN UITVOERING VAN MAATREGELEN OM TE KOMEN TOT EEN EVENWICHT TUSSEN DE VANGSTCAPACITEIT EN DE BESCHIKBARE VANGSTMOGELIJKHEDEN IS ONBEVREDIGEND

77 AANBEVELINGEN

BIJLAGE — UITVOERING VAN HET EUROPEES VISSERIJFONDS PER 31 DECEMBER 2010

ANTWOORDEN VAN DE COMMISSIE

AFKORTINGEN

EEZ: exclusieve economische zone

EVF: Europees Visserijfonds

FAO: Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties

FEAP: Fishing Effort Adjustment Plan (plan voor de aanpassing van de visserijinspanning)

GT: Gross Tonnage (brutotonnage)

GVB: gemeenschappelijk visserijbeleid

ICES: Internationale Raad voor het onderzoek van de zee

IOO: Illegale, ongemelde en ongereguleerde visvangst

kW: kilowatt

MDO: maximale duurzame opbrengst

MOP: meerjarig oriëntatieprogramma

OESO: Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling

OP: operationeel programma

RCVA: Raadgevend Comité voor de visserij en de aquacultuur

TAC: Total Allowable Catches (totaal toegestane vangsten)

Unclos: Zeerechtverdrag van de Verenigde Naties

VAR: vlootaanpassingsregeling

WTECV: Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij

VERKLARENDE WOORDENLIJST

Biologisch veilige grenzen: biologisch veilige grenzen voor een visbestand worden gedefinieerd door een minimale veilige omvang van het bestand en een maximaal percentage voor de visserijsterfte. De bestandsomvang wordt gemeten in termen van de biomassa van het paaibestand (SSB) dat het totale gewicht vertegenwoordigt van de jaarlijks paaiende vissen. Als het bestand zich onder de minimaal veilige SSB bevindt of boven het maximaal veilige percentage voor de visserijsterfte, dan bevindt het bestand zich buiten de biologisch veilige grenzen¹.

EU-10: de 10 lidstaten die in 2004 zijn toegetreden tot de EU.

EU-12: de 12 lidstaten van de EU in 1992.

EU-15: de 15 lidstaten van de EU in 1995.

Maximale duurzame opbrengst (MDO): de maximale opbrengst van een specifiek visbestand die jaar na jaar kan worden opgevisd zonder dat schade wordt toegebracht aan de visbestanden. Daarbij behoort een niveau van visserijsterfte dat gemiddeld zal resulteren in een bestandsgrootte waarmee de maximale duurzame opbrengst kan worden verkregen².

Meerjarige oriëntatieprogramma's (MOP's): vanaf het begin van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) in 1983 tot 2002 werd de vangstcapaciteit beheerd door een reeks van MOP's met specifieke door de Raad aangegeven doelstellingen voor het verminderen van de vangstcapaciteit door de lidstaten.

Pelagische vis: pelagische vissen leven nabij het wateroppervlak, in tegenstelling tot demersale vissen die op of nabij de bodem leven.

Plan voor de aanpassing van de visserijinspanning (FEAP): overheidssteun voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen wordt toegekend krachtens het Europees Visserijfonds in de context van door de lidstaten op te stellen FEAP's. Een FEAP rechtvaardigt maatregelen voor de buitenbedrijfstelling van specifieke soorten vissersvaartuigen. Zo namen de vangstmogelijkheden voor kabeljauw af door kabeljauwherstelplannen die werden goedgekeurd door de Raad, en verwezen de FEAP's van verschillende lidstaten naar deze plannen wanneer buitenbedrijfstellingsregelingen op de kabeljauwvisserij werden gericht.

¹ Bron: Internationale Raad voor het onderzoek van de zee.

² Bron: Mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement „Verduurzaming van de EU-visserij op basis van de maximale duurzame opbrengst”, COM(2006) 360 def. van 4.7.2006.

Totaal toegestane vangsten: de totale toegestane vangsten (TAC) zijn vangstbeperkingen die worden vastgesteld voor de belangrijkste commerciële visbestanden. TAC's worden voorgesteld door de Commissie op basis van wetenschappelijk advies over de situatie van de betrokken bestanden en worden jaarlijks goedgekeurd door de Raad van visserijministers. De lidstaten wijzen hun aandeel in de TAC's toe aan hun vloten als visserijquota.

Vangstcapaciteit: de vangstcapaciteit is de brutotonnage (GT) en het vermogen in kilowatt (kW), zoals beschreven in de artikelen 4 en 5 van Verordening (EEG) nr. 2930/86 van de Raad³. „GT” meet in feite de ingesloten ruimten van een vaartuig en „kW” meet het maximale motorvermogen voor de aandrijving.

Vangstmogelijkheid: een „vangstmogelijkheid” is een gekwantificeerd legaal recht om te vissen, uitgedrukt in vangst- en/of visserijinspanning.

³ Verordening (EEG) nr. 2930/86 van de Raad van 22 september 1986 houdende definities van de kenmerken van vissersvaartuigen (PBL 274 van 25.9.1986, blz. 1).

SAMENVATTING

I.

Het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) is gericht op het bevorderen van duurzame visserij. Dit vereist een evenwicht tussen visbestanden en de vissersvloot om overexploitatie van de visbestanden te voorkomen.

II.

De overcapaciteit van de vissersvloot vormt sinds vele jaren een probleem. Ze ondermijnt zowel de duurzaamheid van de visbestanden als de levensvatbaarheid van de visserijsector op de lange termijn. Het terugdringen van de overcapaciteit in de visserij is een terugkerend thema geweest bij eerdere hervormingen van het GVB. De tot op heden getroffen maatregelen ter vermindering van de overcapaciteit in de visserij door de vissersvloot aan te passen aan de visbestanden zijn echter niet geslaagd.

III.

De Rekenkamer onderzocht het kader voor de maatregelen om de overcapaciteit in de visserij te verminderen en onderzocht hoe deze maatregelen door de Commissie en de lidstaten zijn opgezet en uitgevoerd.

IV.

De Rekenkamer constateerde belangrijke gebreken in het kader:

- a) de bestaande definities van vangstcapaciteit gaven geen goed beeld van het vangstvermogen van vaartuigen;
- b) maxima voor de vlootcapaciteit hadden nauwelijks een reëel effect op de aanpassing van de vangstcapaciteit van de vloot aan de vangstmogelijkheden;
- c) de overcapaciteit in de visserij was niet gedefinieerd of gekwantificeerd;
- d) de mogelijkheid om visserijrechten over te dragen is niet in aanmerking genomen.

SAMENVATTING

V.

De Rekenkamer constateerde belangrijke gebreken in de opzet en uitvoering van maatregelen ter vermindering van de overcapaciteit in de visserij.

- a) er waren vertragingen bij de uitvoering van projecten en bij het opzetten van beheers- en controlesystemen;
- b) de deugdelijke opzet en juiste uitvoering van de plannen van de lidstaten voor de aanpassing van de visserijinspanning was niet gewaarborgd;
- c) er was onvoldoende onderbouwing van de doelstellingen voor vermindering van de vangstcapaciteit. Hierdoor nam het risico toe dat er onvoldoende doelgericht werd gewerkt aan de vermindering van de overcapaciteit van de vissersvloot;
- d) uit het Europees Visserijfonds (EVF) gefinancierde investeringen aan boord van vissersvaartuigen kunnen de vangstcapaciteit van individuele vaartuigen doen toenemen;
- e) het EU-gegevensbestand over de vissersvloot werd niet op correcte wijze bijgewerkt met gegevens van de met overheidssteun gesloopte vissersvaartuigen;
- f) de selectiecriteria voor de regelingen voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen waren niet altijd voldoende doelgericht en leidden tot de sloop van vissersvaartuigen die nauwelijks invloed hadden op de beoogde visbestanden;
- g) in de percentages overheidssteun die worden gehanteerd voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen werd vaak geen rekening gehouden met de kosteneffectiviteit op basis van voldoende objectieve criteria;
- h) sommige lidstaten die de „brandstofcrisisverordening” toepasten, waren er niet in geslaagd de vereiste afname van de capaciteit van de vissersvloot te bewerkstelligen;
- i) verslaglegging van de inspanningen om de overcapaciteit in de visserij te verminderen was ontoereikend.

VI.

Om de hiervoor genoemde gebreken aan te pakken, beveelt de Rekenkamer de Commissie aan om het initiatief te nemen tot de ontwikkeling van maatregelen die de overcapaciteit van de vissersvloot op effectieve wijze verminderen.

VII.

De Rekenkamer beveelt de lidstaten aan maatregelen op te zetten en ten uitvoer te brengen om hun vloot aan te passen aan de vangstmogelijkheden, rekening houdend met de onder paragraaf V genoemde uitvoeringsgebreken.

INLEIDING

HET GEMEENSCHAPPELIJK VISSERIJBELEID (GVB) EN DE OVERCAPACITEIT VAN DE VISSERSVLOOT

1. Het GVB⁴ is gericht op het bevorderen van duurzame visserij. Het GVB omvat derhalve maatregelen ter voorkoming van overbevissing en ter beperking van de omvang van de vissersvloot. In haar groenboek van april 2009⁵ over de hervorming van het GVB, erkende de Commissie dat de hervorming van 2002 deze doelstelling niet had verwezenlijkt en schreef zij dit toe aan de chronische overcapaciteit van de vissersvloot.
2. Uit Speciaal verslag nr. 3/1993 van de Rekenkamer bleek dat overcapaciteit in de visserij 20 jaar geleden al een groot probleem was. Enkele van de destijds in het verslag aangehaalde kwesties zijn vandaag de dag nog altijd van toepassing⁶.
3. In Speciaal verslag nr. 7/2007⁷ concludeerde de Rekenkamer dat de overcapaciteit van de vissersvloot overbevissing in de hand werkte en door de lidstaten niet op doeltreffende wijze werd verminderd, noch op accurate wijze werd gerapporteerd. Daarnaast vergrootten verbeteringen in de visserijtechnologie het vangstvermogen van de vloot.
4. Visserij is een van de weinige activiteiten waarbij toegangsrechten in veel gevallen niet formeel worden gewaardeerd (in tegenstelling tot bijvoorbeeld land- of mijnbouw). Dit kan vissers aanzetten tot overexploitatie van de voorraden en de duurzaamheid ervan op de lange termijn in gevaar brengen. In haar groenboek van april 2009 schatte de Commissie dat het bevissingspeil voor 88 % van de visbestanden niet duurzaam was en dat voor 30 % van deze bestanden de biologisch veilige grenzen werden overschreden. De Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties (FAO)⁸, de Commissie⁹, en overheids- en wetenschappelijke bronnen¹⁰ hebben regelmatig verwezen naar het inherente risico van overbevissing; en ingevolge het internationale recht¹¹ zijn landen verplicht visserij op een duurzame wijze te beheren en overcapaciteit in de visserij te verminderen.

⁴ Verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad van 20 december 2002 inzake de instandhouding en de duurzame exploitatie van de visbestanden in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid (PB L 358 van 31.12.2002, blz. 59).

⁵ Groenboek over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid, COM(2009) 163 def. van 22.4.2009.

⁶ Het niveau van de overcapaciteit van de vissersvloot werd bijvoorbeeld op 40 % geschat en de steun voor regelingen voor de buitenbedrijfstelling van vaartuigen was onvoldoende doelgericht.

⁷ Naar aanleiding van Speciaal verslag nr. 7/2007 van de Rekenkamer werd in 2010 een nieuwe controleverordening van kracht (Verordening (EG) nr. 1224/2009 tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1)).

⁸ Bijvoorbeeld circulaire 994 van de FAO uit 2004 inzake visserij, „Measuring and appraising capacity in fisheries. Framework, analytical tools and data aggregation” (Meten en beoordelen van de capaciteit in de visserij. Kader, analytische instrumenten en cumulatie van gegevens).

⁹ Werkdocument van de diensten van de Commissie inzake op rechten gebaseerde beheersinstrumenten in de visserijsector, SEC(2007) 247 van 26.2.2007.

¹⁰ Bijvoorbeeld M. Sissenwine, en D. Symes, „Reflections on the Common fisheries Policy” (Overwegingen betreffende het gemeenschappelijke visserijbeleid) — verslag aan de Europese Commissie van juli 2007.

¹¹ Het Zeerechtverdrag van de Verenigde Naties (Unclos) geeft bijvoorbeeld aan de kust gelegen landen die het verdrag ondertekenden het recht de visserijrechten te bepalen in hun exclusieve economische zone, die zich uitstrekt tot 200 mijl vóór de kust, en verplicht hen ervoor te zorgen dat het behoud van de levende bestanden niet in gevaar wordt gebracht door de exploitatie: artikel 61 van het Zeerechtverdrag van de VN van 10 december 1982, 1833 UNTS 396. Het verdrag is op 16.11.1994 in werking getreden.

In 1999 stelde de FAO van de VN een actieplan vast voor het beheer van de vangstcapaciteit waarin werd bepaald dat staten hun vangstcapaciteit per 2005 op efficiënte wijze dienden te beheren, inclusief de beperking en progressieve vermindering van de capaciteit in de getroffen visserijsegmenten.

5. Recente wetenschappelijke bevindingen, aangehaald door de Commissie in haar raadplegingen¹² over de vangstmogelijkheden voor 2011, tonen verbeteringen wat betreft de duurzaamheid van de visbestanden, hoewel er ook wordt gewezen op ernstige aanhoudende problemen. **Tekstvak 1** laat zien dat ondanks enkele recente verbeteringen de situatie van vele visbestanden nog altijd kritiek is.

¹² Raadpleging over de vangstmogelijkheden voor 2011, COM(2010) 241 def. van 17.5.2010.

TEKSTVAK 1

ADVIES VAN DE INTERNATIONALE RAAD VOOR HET ONDERZOEK VAN DE ZEE (ICES) BETREFFENDE DE VISBESTANDEN IN DE NOORDOOSTELIJKE ATLANTISCHE OCEAAN¹³

	2005	2010
Bestanden buiten biologisch veilige grenzen	26	22
Bestanden met overbevissing	32	28
Overschrijding door totaal toegestane vangsten (TAC's) van de niveaus die nodig zijn om vangst duurzaam te maken (d.w.z. TAC's die door de Raad op hogere niveaus zijn vastgesteld dan werd aanbevolen in officieel wetenschappelijk advies)	59 %	34 %
Bestanden waarvoor advies geldt om vangst te stoppen	12	14
Bestanden waarvoor geen wetenschappelijk advies beschikbaar is	39	42

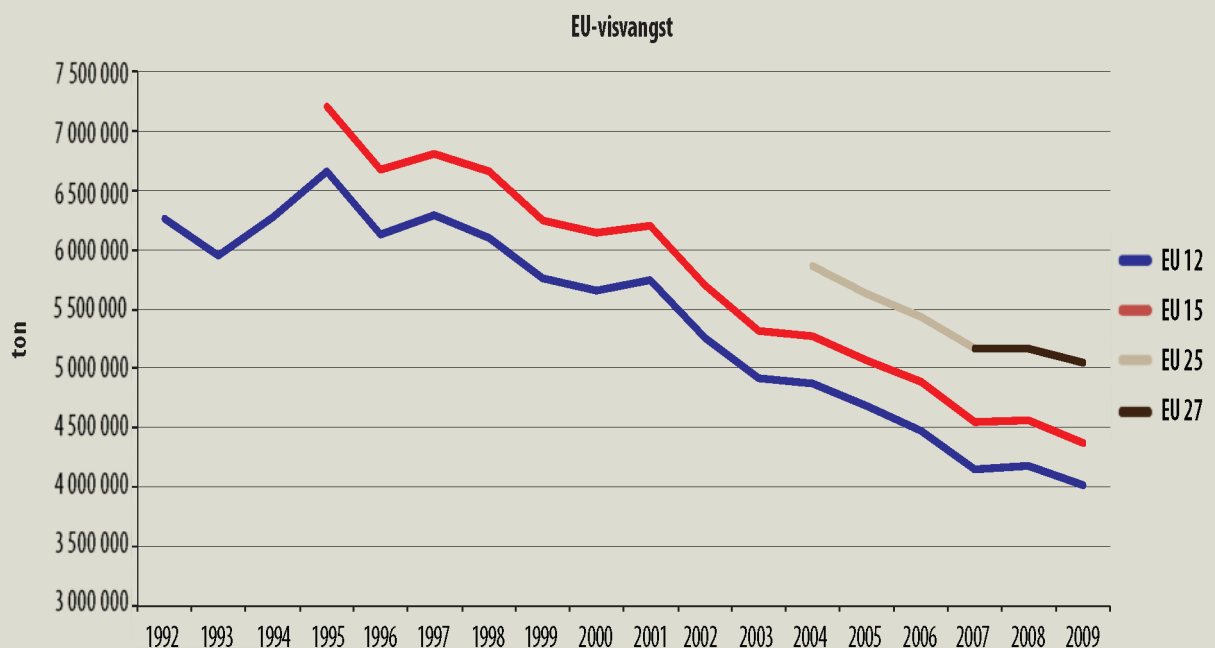
¹³ Volgens Eurostat vormt de vangst in dit gebied meer dan 70 % van de totale vangst door EU-vissersvloten.

6. Het beleid van de Commissie is gericht op het verwezenlijken van visserij op het niveau van een maximale duurzame opbrengst (zie de **verklarende woordenlijst**) in 2015, en zij heeft de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee opgedragen om op die basis wetenschappelijk advies uit te brengen.
7. Sinds 1995 kent de visvangst in de EU een dalende trend (afgenomen¹⁴ van 7 miljoen ton tot 5 miljoen ton in 2009). Volgens het groenboek van de Commissie van april 2009 wordt deze daling grotendeels veroorzaakt door overbevissing en is ze onderdeel van een vicieuze cirkel van overcapaciteit in de visserij en povere economische prestaties van de vissersvloten.
8. **Figuur 1** toont duidelijk een constante dalende trend van de EU-visvangst, die de duurzaamheid van de visserijsector in gevaar brengt.

¹⁴ Bron: Eurostat.

FIGUUR 1

DALENDE VISVANGST IN DE EU

Bron: Eurostat-database „vangsten: totaal alle visgebieden”.

INSPANNINGEN VAN DE EU OM DE OVERCAPACITEIT IN DE VISSERIJ TE DOEN AFNEMEN

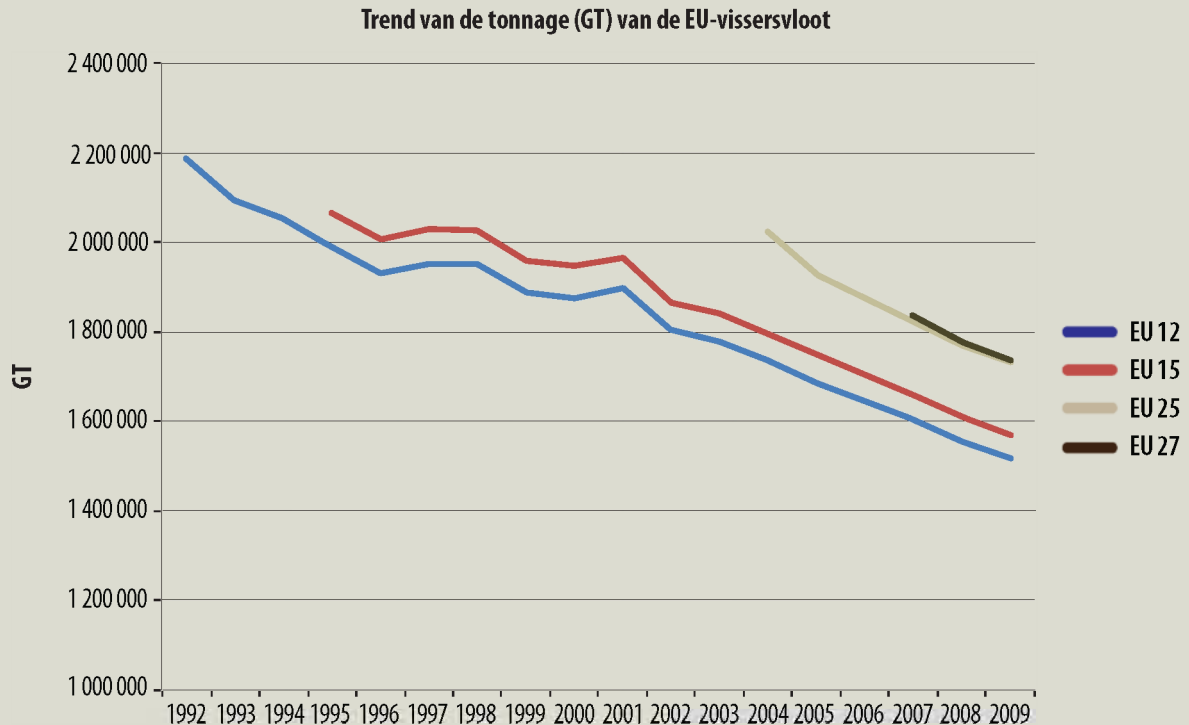
9. In het GVB wordt de vangstcapaciteit gedefinieerd¹⁵ als de tonnage (brutotonnage — GT) en het vermogen (kilowatt — kW) van een vaartuig. Door een combinatie van factoren, waaronder een afname van de visbestanden, sterk fluctuerende brandstofprijzen, verbeteringen in de technologie, de gebruikmaking van steun voor buitenbedrijfstelling en bedrijfsfusies en -sluitingen neemt de omvang van de vissersvloten ieder jaar af¹⁶. **Figuur 2** toont de omvang van de daling sinds 1992.

¹⁵ Artikel 3, onder n), van Verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad.

¹⁶ Maar zie paragraaf 21.

FIGUUR 2

KRIMPENDE VISSERSVLOTEN IN DE EU

Bron: Jaarverslagen van de Commissie betreffende inspanningen om de capaciteit in evenwicht te brengen met de vangstmogelijkheden.

10. Vanaf het begin van het GVB in 1983 tot 2002 werd de vangstcapaciteit beperkt door een systeem van meerjarige oriëntatieprogramma's (MOP's) met specifieke streefdoelen voor het verminderen van de vangstcapaciteit. De Commissie concludeerde¹⁷ in 2002 dat met de MOP's feitelijke stijgingen van de vangstcapaciteit niet werden voorkomen. In 2002 werden de MOP's in het gewijzigde GVB stopgezet. Sindsdien zijn de lidstaten verantwoordelijk voor het nemen van maatregelen voor de aanpassing van de vangstcapaciteit van hun vloten met het doel een stabiel en permanent evenwicht tussen die vangstcapaciteit en hun vangstmogelijkheden te bewerkstelligen¹⁸, waarbij een algemeen maximaal referentieniveau voor de vlootcapaciteit wordt nageleefd, alsmede voor het hanteren van een strikte regeling voor toevoeging/onttrekking, waarbij de toevoeging van nieuwe schepen aan de vissersvloot gecompenseerd moet worden door de onttrekking van bestaande schepen met een gelijk tonnage en vermogen. Voorts worden de capaciteitsmaxima van de lidstaten verlaagd met de capaciteit die met overheidssteun aan de vloot wordt onttrokken. Ieder jaar brengen de lidstaten aan de Commissie verslag uit van hun inspanningen om de capaciteit en vangstmogelijkheden in evenwicht te brengen, en de Commissie stuurt op haar beurt een verslag toe aan het Europees Parlement en de Raad, naast een meer algemeen verslag over de uitvoering van het EVF in het voorgaande jaar.
11. Het EVF¹⁹ stelt voor de programmeringsperiode 2007-2013 een bedrag van 4,3 miljard euro beschikbaar ter ondersteuning van het GVB. Uit het EVF gefinancierde maatregelen worden beschreven in operationele programma's die worden opgesteld door de lidstaten en goedgekeurd door de Commissie. De beschikbare financiering omvat een bedrag van 1,2 miljard euro voor de aanpassing van vissersvloten, met inbegrip van de cofinanciering van regelingen voor de buitenbedrijfstelling van schepen, op voorwaarde dat de lidstaten plannen voor de aanpassing van de visserijinspanning (FEAP's) opstellen. De FEAP's vormen de rechtvaardiging voor het slopen van specifieke soorten vissersvaartuigen. De Commissie hanteerde als tussentijdse doelstelling voor het EVF een afname van de capaciteit van de vissersvloten uitgedrukt in GT in 2010 met 7 % (140 000 GT). De **bijlage** bevat beknopte informatie over de tenuitvoerlegging van het EVF per ultimo 2010.
12. Het EVF draagt ook bij aan de financiering van investeringen aan boord van vissersvaartuigen, op voorwaarde dat de vangstcapaciteit van het vaartuig niet toeneemt.
13. De aanzienlijke stijgingen van de brandstofprijzen begin 2008 leidden tot Verordening (EG) nr. 744/2008²⁰ van de Raad, waarin tijdelijke maatregelen tot 31 december 2010 zijn opgenomen om een herstructurering van de vissersvloten door de lidstaten te stimuleren.

¹⁷ Verslag van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over de tussentijdse resultaten van de meerjarige oriëntatieprogramma's voor de vissersvloten op 30 juni 2002, COM(2002) 483 def. van 3.9.2002.

¹⁸ Hoofdstuk III van Verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad.

¹⁹ Verordening (EG) nr. 1198/2006 van de Raad van 27 juli 2006 inzake het Europees Visserijfonds (PB L 223 van 15.8.2006, blz. 1).

²⁰ Verordening (EG) nr. 744/2008 van de Raad van 24 juli 2008 tot instelling van een tijdelijke specifieke actie ter bevordering van de herstructurering van de door de economische crisis getroffen vissersvloten van de Europese Gemeenschap (PB L 202 van 31.7.2008, blz. 1).

REIKWIJDTE EN AANPAK VAN DE CONTROLE

14. De controle had tot doel te onderzoeken of de EU-maatregelen op doeltreffende wijze bijdroegen tot de aanpassing van de capaciteit van de vloten aan de beschikbare vangstmogelijkheden.
15. De Rekenkamer onderzocht de volgende vragen.
 - a) Is het kader voor de verkleining van de vlootcapaciteit duidelijk?
 - b) Worden de specifieke maatregelen goed ontworpen en ten uitvoer gebracht?
16. De controle werd verricht bij de Commissie en in zeven lidstaten (Denemarken, Spanje, Frankrijk, Italië, Polen, Portugal en het Verenigd Koninkrijk²¹) die werden geselecteerd op grond van de omvang van hun vissersvloten en de beschikbare middelen voor het aanpassen van hun vissersvloten in het kader van het EVF.
17. De controlewerkzaamheden vonden plaats tussen mei en november 2010. Bij de controle werd het volgende onderzocht.
 - a) De procedures van de Commissie voor de goedkeuring van de operationele programma's (OP's) van de lidstaten en voor het toezicht op de daaropvolgende uitvoering ervan;
 - b) het ontwerp en de tenuitvoerlegging van de plannen van de lidstaten voor aanpassing van de visserijinspanning, regelingen voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen, moderniseringsregelingen en de naleving van de beperkingen voor de capaciteit van vissersvloten. Dit omvatte een onderzoek van 126 projecten die 33,4 miljoen euro aan financiering uit het EVF ontvingen voor het slopen en moderniseren van vissersvaartuigen tussen 2008 en het tijdstip van de controle;
 - c) de procedures van de lidstaten om capaciteitsbeperkingen door te voeren, met inbegrip van een onderzoek van 70 verichtingen in het EU-gegevensbestand over de vissersvloot en de jaarverslagen van de lidstaten over hun inspanningen om de vangstcapaciteit in evenwicht te brengen met de vangstmogelijkheden.
18. De door de Rekenkamer gehanteerde criteria om te beoordelen hoe de Commissie en de lidstaten het beleid beheerden, waren gebaseerd op de voorschriften van de basisverordening van het GVB. De Rekenkamer maakte tevens gebruik van de in de relevante verslagen²² van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) genoemde criteria. Daarnaast nam de Rekenkamer praktijken uit Noorwegen in aanmerking²³.

²¹ De controle had betrekking op de tenuitvoerlegging in Engeland en Schotland.

²² Bijvoorbeeld: „Reducing Fishing Capacity: Best practices for Decommissioning Schemes” (Verkleinen van de vangstcapaciteit: beste praktijken voor regelingen voor buitenbedrijfstelling). OESO 2009.

²³ De keuze viel op Noorwegen omdat de EU en Noorwegen enkele visbestanden delen en Noorwegen alleen ongeveer net zoveel vis vangt als de helft van de gehele EU-vloot.

OPMERKINGEN

- 19.** Ondanks de afname van de capaciteit van de vloten uitgedrukt in GT en kW, en de tot op heden geleverde inspanningen om de overcapaciteit in de visserij terug te dringen, is de Commissie van oordeel dat de thans bestaande vissersvloot nog altijd te groot is ten opzichte van de beschikbare visbestanden. De vissersvloeten van de lidstaten kunnen aanzienlijk grotere hoeveelheden vis vangen dan wenselijk is om de visbestanden op een duurzaam niveau te houden. Als gevolg daarvan:
- a) kunnen vissers meer vis vangen dan de hun toegekende quota of rechten toelaten, waardoor er een groter risico op illegale, ongemelde of ongereguleerde visserij (IOO) optreedt²⁴, en/of
 - b) kunnen vissers niet ten volle gebruik maken van hun kostbare vissersvaartuigen;
 - c) ontstaat er druk op de Raad, die regelmatig jaarlijkse TAC-quota vaststelt die hoger liggen dan die welke door de Commissie worden voorgesteld, of worden aanbevolen in wetenschappelijke adviezen (zie **tekstvak 1**);
 - d) wordt het uitoefenen van toezicht op en controle van de ingewikkelde regelgeving voor quota en inspanningsbeperkingen bemoeilijkt.

ONDUIDELIJK KADER

- 20.** Problemen inzake het kader van kernbegrippen, beperkingen en concepten met betrekking tot maatregelen om de vangstcapaciteit af te stemmen op de beschikbare vangstmogelijkheden worden beschreven in de paragrafen 21-33. Deze komen bovenop de problemen met de opzet en uitvoering van specifieke maatregelen zoals beschreven in de paragrafen 34-73.

²⁴ Van IOO-visserijactiviteiten wordt geschat dat ze 19 % van de wereldwijde vangsten vertegenwoordigen, ofwel 10 miljard euro; ze vormen een ernstige bedreiging voor de duurzame visserij. De IOO-verordening ter bestrijding van de IOO-visserij werd in 2010 van kracht: Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad van 29.9.2008 houdende de totstandbrenging van een communautair systeem om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen (PB L 286 van 29.10.2008, blz. 1).

ONTOEREIKENDE DEFINITIE VAN VANGSTCAPACITEIT

- 21.** De vangstcapaciteit uitgedrukt in GT en kW vormt een kernconcept dat wordt gebruikt voor het toezicht op de omvang van de vissersvloeden van de lidstaten, het verrichten van controles op de visserijinspanning en maatregelen om vissersvloeden aan te passen aan de vangstmogelijkheden. De betrekkelijke eenvoud van de definitie van vangstcapaciteit vergemakkelijkt het gebruik ervan voor deze doeleinden. Om de vlootcapaciteit te laten aansluiten bij de vangstmogelijkheden is het werkelijke vangstvermogen van de vloeden echter belangrijker dan de formele omvang van de capaciteit. GT en kW zijn geen betrouwbare indicatoren van het vangstvermogen van vaartuigen, met name gelet op de vooruitgang in de visserijtechnologie. De Commissie schatte in haar tussentijdse beoordeling van het GVB in 2008 dat deze vooruitgang het vangstvermogen van de vissersvaartuigen met ongeveer 3 % per jaar deed toenemen. Naar schatting van de Rekenkamer leidde dit tot een algemene stijging van 60 % in de periode van 16 jaar tussen 1992 en 2008. Hoewel de capaciteit van de EU-12-vissersvloot uitgedrukt in GT en kW in dezelfde periode met 29 % daalde, wordt geschat dat het daadwerkelijke vermogen, rekening houdend met de technische verbeteringen, met 14 % is gestegen²⁵.
- 22.** Voorts is de Commissie van oordeel dat het in kW uitgedrukte motorvermogen in veel gevallen niet op deugdelijke wijze wordt gemeten²⁶.

²⁵ Geschat door de Rekenkamer op grond van de gedachte dat oudere vaartuigen de vloot eerst verlaten: stijging in vangstvermogen van de in 2008 nog bestaande vloot van 1992 — $(160 \% \times (100 \% - 29 \%)) - 100 \%$.

²⁶ De regels betreffende de meting van het motorvermogen werden aangescherpt in de nieuwe controleverordening.

MAXIMA VOOR DE CAPACITEIT VAN DE VLOOT WORDEN STEEDS MINDER RELEVANT

- 23.** Aangezien de capaciteit van de Europese vissersvloot uitgedrukt in GT/kW feitelijk al vele jaren daalt (paragraaf 9), zijn de voor de lidstaten geldende maxima („referentieniveaus” en „maxima voor toevoeging/onttrekking”) irrelevant geworden. Aan het eind van 2009 vertegenwoordigde de capaciteit van de vissersvloot van de EU in GT 73 % van de referentieniveaus en 90 % van het maximum voor „toevoeging/onttrekking”, hetgeen gelijkstaat aan een verschil van respectievelijk 565 000 en 198 000 ton. Deze verschillen zijn groter geworden omdat de omvang van de vloot afneemt. De maxima voor de capaciteit van de vissersvloot hebben derhalve geen significante impact meer wat betreft het aanpassen van de capaciteit van de vissersvloot aan de beschikbare vangstmogelijkheden. De maxima vormen niet langer een werkelijke beperking voor het beleid van de lidstaten op het gebied van vlootbeheer; de vissersvloeden van de lidstaten zouden bijna 200 000 GT groter kunnen zijn zonder dat de regels worden overtreden (zie **figuur 3**).

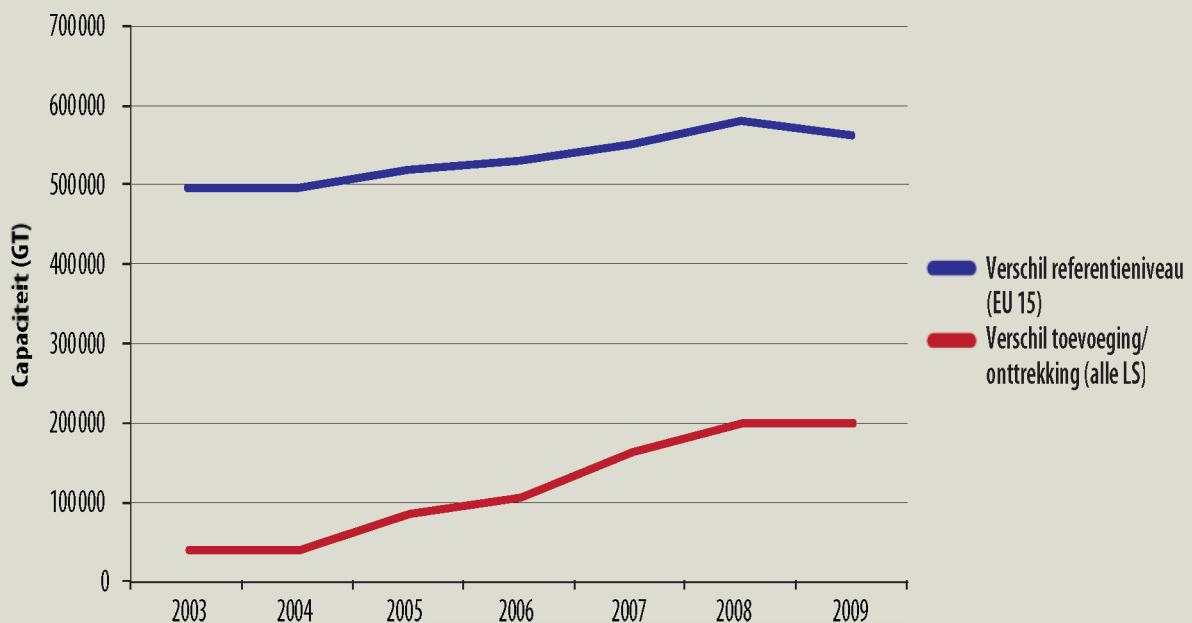
DE OVERCAPACITEIT IN DE VISSERIJ IS NIET GEDEFINIEERD EN GEKWANTIFICEERD

24. De aanpassing van de vangstcapaciteit aan de vangstmogelijkheden door de lidstaten is een van de hoekstenen van het GVB en het EVF. Het concept van de overcapaciteit in de visserij komt echter niet aan de orde in de verordeningen betreffende het GVB en het EVF. Er heeft geen formele beoordeling plaatsgehad van het niveau van de overcapaciteit van de vissersvloten van de lidstaten sinds 1995, toen het op 40 % werd geschat. Het ontbreken van een definitie en kwantificering leidt tot algemene problemen bij het vaststellen van de overcapaciteit in de visserij, bij besluiten over het al dan niet terugdringen ervan en over de wijze waarop, en bij het beoordelen van de resultaten van dergelijke ingrepen.

FIGUUR 3

DE AFNEMENDE RELEVANTIE VAN DE MAXIMA VOOR DE CAPACITEIT VAN DE VISSERSVLOOT

Het verschil tussen de werkelijke vangstcapaciteit en de wettelijke maxima voor de vangstcapaciteit

Bron: Jaarverslagen van de Commissie betreffende inspanningen van de lidstaten om de capaciteit in evenwicht te brengen met de vangstmogelijkheden.

25. Er zijn voorbeelden van vloten²⁷ die uitzonderingen vormen op deze algemene problemen, waarvan de capaciteit in GT en kW veel groter is dan nodig zou zijn om de beschikbare quota te vangen (bijvoorbeeld bepaalde grootschalige pelagische visserij in de noordoostelijke Atlantische oceaan), maar die rendabel kunnen werken terwijl de betrokken visbestanden binnen duurzame grenzen blijven.

**ONTOEREIKENDE REGELS VOOR DE WIJZE WAAROP
WORDT OMGEGAAN MET VISSERIJRECHTEN WANNEER
VISSERSVAARTUIGEN MET OVERHEIDSSTEUN BUITEN BEDRIJF
WORDEN GESTELD**

26. In de GVB-verordening²⁸ wordt bepaald dat de visvergunning en „machtigingen tot vissen zoals gedefinieerd in de desbetreffende verordeningen” worden ingetrokken als vissersvaartuigen met overheidssteun buiten bedrijf worden gesteld. Bovendien wordt de onderliggende capaciteit van het vaartuig, uitgedrukt in GT en kW, in mindering gebracht op de algemene maxima voor de vangstcapaciteit.
27. Hoewel de visvergunning en capaciteit van een specifiek vaartuig worden ingetrokken, heeft dit geen effect op de aan lidstaten toegewezen visquota. Deze quota kunnen niet permanent worden ingetrokken omdat lidstaten ze naar eigen inzicht opnieuw kunnen toewijzen aan individuele vaartuigen en lidstaten systemen voor overdraagbare quota mogen hanteren.
28. Er is geen duidelijke definitie van welke visserijrechten (machtigingen en vergunningen) moeten worden ingetrokken wanneer vissersvaartuigen met overheidssteun buiten bedrijf worden gesteld. Dit voorschrift uit de GVB-verordening om visserijrechten in te trekken is strijdig met de jaarlijkse TAC-verordeningen die toelaten dat visserijrechten met betrekking tot dergelijke vissersvaartuigen in bepaalde gevallen opnieuw mogen worden toegewezen²⁹. Sommige lidstaten staan toe om bepaalde visserijrechten over te dragen aan andere vissersvaartuigen of vissers (bijvoorbeeld Denemarken en Spanje), terwijl andere ze annuleren (bijvoorbeeld Frankrijk en Polen).

²⁷ Bron: Regionale Adviesraad voor de Noordzee.

²⁸ Artikel 11, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad.

²⁹ Bijvoorbeeld bijlage IIa, paragraaf 10; bijlage IIb, paragraaf 9; en bijlage IIc, paragraaf 9 van Verordening (EG) nr. 40/2008 van de Raad (PB L 19 van 23.1.2008), blz. 1); bijlagen IIb en IIc van Verordening (EG) nr. 43/2009 van de Raad (PB L 22 van 26.1.2009, blz. 1) en Verordening (EU) nr. 53/2010 van de Raad (PB L 21 van 26.1.2010, blz. 1).

- 29.** Wanneer lidstaten toestaan dat begunstigden van overheidssteun voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen de daaraan gekoppelde visserijrechten of quota overdragen, beschikken de begunstigden over aanvullende middelen om bij te dragen tot de herstructurering van hun overgebleven visserijactiviteiten of om andere belangen na te streven. Dit komt nog bovenop de uit het EVF gefinancierde overheidssteun voor de buitenbedrijfstelling van hun vaartuig. De EVF-verordening verwijst niet naar de mogelijkheid om deze aanvullende middelen in aanmerking te nemen bij het vaststellen van de percentages voor overheidssteun ten behoeve van de buitenbedrijfstelling van vaartuigen.
- 30.** Er kunnen andere beleidsinstrumenten worden gebruikt om vissersvloten te herstructureren en de vangstcapaciteit terug te dringen. De mogelijkheid om visserijrechten over te dragen kan een prikkel geven voor het herstructureren van vissersvloten en bijdragen tot verminderingen van de overcapaciteit in de visserij. De vangstcapaciteit van de Deense vissersvloot nam tussen 2003 en 2009 bijvoorbeeld met 27 % af³⁰, nagenoeg zonder de inzet van overheidssteun voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen. Dit werd bevorderd door de invoering van een systeem voor overdraagbare quota voor het grootste deel van de vissersvloot. Volgens de rapportage³¹ was de vangstcapaciteit grotendeels in evenwicht met de vangstmogelijkheden.
- 31.** In het Verenigd Koninkrijk voerde het uitvoeringsorgaan voor Schotland in 2010 een regeling in voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen met overheidssteun, waarbij begunstigden visserijrechten moesten overdragen aan andere vissersvaartuigen.
- 32.** De Rekenkamer merkt op dat de Noorse autoriteiten gebruikmaken van regelingen voor de overdracht van visvergunningen om de vangstcapaciteit aan te passen aan de vangstmogelijkheden, in plaats van de GVB-aanpak met maxima voor de vangstcapaciteit en overheidssteun voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen.
- 33.** De praktijken van Denemarken, Noorwegen en Schotland hebben betrekking op specifieke vormen van visserij die verschillen van de gemengde vormen van visserij die in andere EU-wateren voorkomen, en weerspiegelen de door deze staten gemaakte keuzes in het beheer van hun specifieke visserijsectoren. Ze geven niettemin aan dat regelingen voor de overdracht van visserijrechten, die op zichzelf geen deel uitmaken van het GVB, gebruikt kunnen worden om prikkels te geven voor het verminderen van de overcapaciteit in de visserij.

³⁰ De brutotonnage daalde van 107 578 GT in 2003 naar 78 821 GT in 2009.

³¹ Jaarverslag over 2009 van de Deense autoriteiten betreffende hun inspanningen om de vangstcapaciteit in evenwicht te brengen met de vangstmogelijkheden, april 2010.

MATIGE OPZET EN UITVOERING

- 34.** De vangstcapaciteit van de vissersvloot nam tussen 1 januari 2007 en 31 december 2009 met 138 427 GT af, waarmee het tussentijdse EVF-streefdoel van de Commissie al grotendeels werd verwezenlijkt (zie paragraaf 11). De visbestanden blijven echter staan op de afgenomen niveaus, de doelstelling om te vissen met een maximale duurzame opbrengst werd niet gehaald en ondanks dalingen van de capaciteit in termen van GT en kW stijgt de werkelijke vangstcapaciteit. De lidstaten zijn er derhalve niet in geslaagd doeltreffende maatregelen door te voeren om de vangstcapaciteit van hun vissersvloten zoals voorgeschreven door het GVB in evenwicht te brengen met de vangstmogelijkheden. Krachtens de regelingen voor gedeeld beheer die van toepassing zijn op dit terrein, zijn de lidstaten verantwoordelijk voor de uitvoering en heeft de Commissie weinig mogelijkheden om invloed uit te oefenen op de wijze waarop zij dit doen. Het toezicht van de Commissie kon dit falen niet voorkomen. In de hiernavolgende onderdelen worden factoren beschreven die volgens de Rekenkamer bijdragen tot dit falen.
- 35.** Lidstaten kenden vertragingen bij de uitvoering van maatregelen voor aanpassing van de capaciteit, welke niet gebaseerd waren op deugdelijke prestatiedoelstellingen en plannen. Een aantal investeringen aan boord deed het vangstvermogen van individuele vissersvaartuigen toenemen. De opzet en/of uitvoering van regelingen voor buitenbedrijfstelling waren niet toereikend en er was onvoldoende verslaglegging van de resultaten.

AANZIENLIJKE VERTRAGINGEN BIJ DE UITVOERING VAN HET EUROPEES VISSERIJFONDS (EVF) DOOR DE LIDSTATEN

- 36.** Eind 2010 beliep de uitvoering van het EVF in termen van door de lidstaten gecertificeerde uitgaven 645 miljoen euro, ofwel 15 % van het voor 2007-2013 beschikbare bedrag³². Het grootste deel van dit bedrag werd in 2010 gedeclareerd en 292 miljoen euro was per 31 december 2010 nog altijd niet betaald door de Commissie. De vertragingen werden met name veroorzaakt door een combinatie van de volgende factoren.

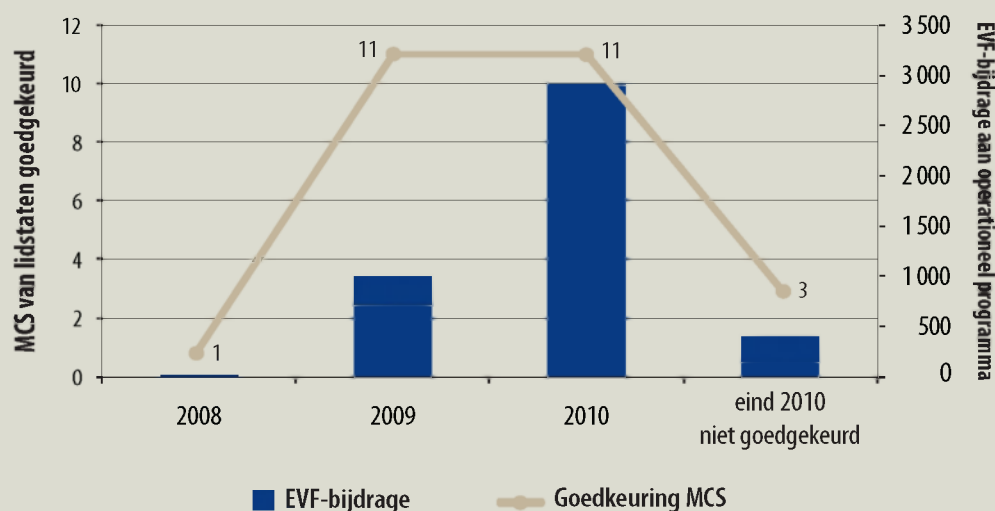
- De late bekendmaking van operationele programma's;
- er werd voorrang gegeven aan de afronding van het Financieringsinstrument voor de Oriëntatie van de Visserij;
- late vaststelling van voor de diensten van de Commissie aanvaardbare beheers- en controlesystemen, zonder welke tussentijdse betalingen niet kunnen plaatsvinden. Pas in 2010 werd goedkeuring verleend voor de beheers- en controlesystemen van 11 lidstaten, inclusief de 3 lidstaten (Spanje, Polen en Italië) met de hoogste EVF-budgetten. Eind 2010 moesten de systemen van België, Roemenië en het VK nog worden goedgekeurd (zie **figuur 4**).

³² De tenuitvoerlegging van maatregelen voor aanpassing van de vissersvlooten beliep 385 miljoen euro, ofwel 31 % van het voor 2007-2013 beschikbare bedrag.

FIGUUR 4

VERTRAGINGEN BIJ DE UITVOERING VAN HET EVF

Goedkeuring van toezicht- en controlesystemen (MCS) van lidstaten voor het EVF

Bron: Gegevensbestand voor fondsbeheer („SFC 2007”) van de Commissie.

- 37.** Aanzienlijke vertragingen bij de uitvoering van geplande maatregelen in Italië (met name de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen) werden door de Italiaanse autoriteiten toegeschreven aan de noodzaak om beheers- en controlesystemen in te stellen die aanvaardbaar zijn voor de Commissie.

³³ EVF-vademecum, document EFFC/10/2007 van de Commissie van 26.3.2007.

GEBREKKIGE PLANNEN VOOR DE AANPASSING VAN DE VISSERIJINSPANNING (FEAP'S)

- 38.** FEAP's vormen het belangrijkste instrument³³ om verlagingen door te voeren in de visserijinspanning. Ze dienen onderbouwd te zijn, met name door verwijzingen naar herstelplannen, visserijovereenkomsten, beheersplannen of nationale buitenbedrijfstellingsregelingen. De EVF-verordening biedt ondersteuning voor de aanpassing van de communautaire visserijvloot en stelt overheidssteun beschikbaar voor eigenaars van vissersvaartuigen en vissers die worden geconfronteerd met aanpassingsplannen voor de visserijinspanning van de lidstaten. Er bestaat geen bepaling op grond waarvan FEAP's beoordeeld of goedgekeurd moeten worden door de Commissie.
- 39.** De EVF-verordening beschrijft onvoldoende de inhoud van FEAP's om te waarborgen dat deze voldoende doelgericht zijn en de visserijinspanning doen afnemen. Voor de volgende essentiële kwesties bestaan geen regels.
- a) Of een lidstaat één enkele FEAP moet opstellen of dat er FEAP's moeten zijn voor iedere vorm van visserij waarvoor buitenbedrijfstellingsregelingen met overheidssteun bestaan;
 - b) of nationale regelingen voor buitenbedrijfstelling kunnen worden beschouwd als FEAP's;
 - c) of herstel- en beheersplannen die reeds door de Raad waren vastgesteld toen het operationele programma van de lidstaat werd goedgekeurd in het FEAP moeten worden opgenomen;
 - d) in hoeverre de FEAP's moeten leiden tot een aanpassing van de vangstcapaciteit van de vloot aan de vangstmogelijkheden.

40. Het ontbreken van bepalingen voor een beoordeling van FEAP's door de Commissie en de ontoereikende regels over de inhoud ervan vergroten het risico dat maatregelen om de vangstcapaciteit in evenwicht te brengen met de vangstmogelijkheden niet toereikend zijn. **Tekstvak 2** bevat een weergave van de gebreken bij de tenuitvoerlegging van FEAP's in Frankrijk, Polen, Spanje en het VK.

³⁴ Artikel 20, lid 1, onder c), van Verordening (EG) nr. 1198/2006; bijlage 1, deel A.4 van Verordening (EG) nr. 498/2007 (PB L 120 van 10.5.2007, blz. 1).

GEBREKKIGE PRESTATIE-INDICATOREN IN DE OPERATIONELE PROGRAMMA'S

41. Geschikte prestatie-indicatoren zijn een basisvoorwaarde voor elke vorm van overheidsbeleid, om maatregelen op doelstellingen te richten en om te kunnen beoordelen of de doelstellingen worden bereikt. In de EVF-verordeningen³⁴ wordt bepaald dat de operationele programma's (OP's) van de lidstaten indicatoren moeten hebben waarmee de vooruitgang kan worden gemeten, inclusief specifieke doelstellingen op het niveau van de prioritaire zwaartepunten. **Tekstvak 3** bevat de doelstellingen voor verlaging van de capaciteit in de door de Rekenkamer gecontroleerde lidstaten.

TEKSTVAK 2

ONTOEREIKENDE UITVOERING VAN DE PLANNEN VOOR DE AANPASSING VAN DE VISSERIJINSPANNING

- a) In Frankrijk was het FEAP geen gepubliceerd document. Eigenaren van vissersvaartuigen die samen 84 % van de vangstcapaciteit van de vissersvloot van Europees Frankrijk van 2007 vertegenwoordigen kwamen in aanmerking om een overheidssubsidie aan te vragen voor buitenbedrijfstelling. Er werd geen opgave gedaan van de omvang van de overcapaciteit per beoogd segment van de vissersvloot om de stijging in het FEAP ten opzichte van het OP te rechtvaardigen (zie **tekstvak 3 b**).
- b) In Polen werd onvoldoende toegelicht waarom de verlagingsdoelstelling voor de vangstcapaciteit van de kabeljauwvloot was gestegen van 3 095 GT in het OP naar 6 000 GT in het FEAP. De daaropvolgende regeling voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen stond open voor vissersvaartuigen van de Oostzeevloot die allerhande soorten vis kunnen vangen. Het jaarverslag over de Poolse vissersvloot van 2009 omvatte geen beoordeling van de onttrokken kabeljauwvangstcapaciteit (afgezet tegen de totale onttrokken capaciteit).
- c) Spanje publiceerde geen officiële FEAP's. In plaats daarvan beschouwde zij nationale regelingen voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen als afdoende rechtvaardiging. Er was echter geen formele rechtvaardiging voor de buitenbedrijfstellingsregelingen voor vissersvaartuigen waarbij de vangstcapaciteit gekoppeld werd aan de beschikbare visbestanden, of waarbij de benodigde niveaus van de visserijinspanning werden vastgesteld.
- d) In het VK was het FEAP voor Engeland gericht op vaartuigen korter dan 10 meter. Het FEAP omvatte geen beoordeling van de onbalans tussen de vangstcapaciteit en de vangstmogelijkheid, maar kan geen significante impact hebben op deze onbalans omdat de vloot van schepen korter dan 10 meter minder dan 1 % vertegenwoordigt van de aan de Engelse vloot toegewezen quota voor de beoogde visbestanden.

TEKSTVAK 3

**DOELSTELLINGEN IN DE OPERATIONELE PROGRAMMA'S (OP'S) 2007-2013
VOOR DE VERLAGING VAN DE CAPACITEIT (GT) VAN DE VISSERSVLOOT**

Lidstaat	Basiscapaciteit	Geplande capaciteitsreducties		Beoogde capaciteit na EVF	noot
		% verlaging	GT-verlaging		
Denemarken	87 342	15 %	13 101	74 241	a)
Spanje	480 761	16 %	78 670	402 091	
Frankrijk	194 000	21 %	40 648	153 352	b)
Italië	184 493	10 %	17 920	166 573	
Polen	42 510	14 %	6 000	36 510	c)
Portugal	106 890	9 %	10 030	96 860	
VK	212 844	10 %-15 %	21 284 – 31 926	191 560 – 180 918	d)

- a) Verwacht werd een afname van 15 % van het aantal vaartuigen als gevolg van de vlootherstructurering door regelingen voor de overdracht van vergunningen, zonder inzet van overheidssteun.
- b) De oorspronkelijke doelstelling voor de verlaging van 8 %, ofwel 15 520 GT, nam met het FEAP toe tot 40 648 GT. De totale overheidsfinanciering ten behoeve van buitenbedrijfstelling werd verhoogd van 66 miljoen euro naar 150 miljoen euro en het percentage van de EVF-cofinanciering werd verlaagd van 40 % naar 20 %.
- c) De verlaging is gericht op de kabeljauwvisserstvoot, die een capaciteit had van 10 316 GT. De oorspronkelijke doelstelling voor de verlaging van 30 %, ofwel 3 095 GT, nam met het FEAP toe tot 6 000 GT.
- d) Er was een verlaging van de capaciteit gepland, maar er werd geen streefcijfer vastgesteld.

Bron: Operationele programma's van de lidstaten en plannen voor aanpassing van de visserijinspanning.

42. **Tekstvak 4** bevat een weergave van de gebreken bij de vaststelling van de doelstellingen voor een afname van de capaciteit in Spanje, Polen, Portugal en het VK.

³⁵ Artikel 25, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1198/2006.

FINANCIERING VAN PROJECTEN AAN BOORD WAARDOOR HET VANGSTVERMOGEN KAN TOENEMEN

43. In de EVF-verordening³⁵ is bepaald dat subsidies voor investeringen aan boord van vissersvaartuigen betrekking kunnen hebben op verbeteringen van de veiligheid aan boord, de arbeidsomstandigheden, de hygiëne, de productkwaliteit, energie-efficiëntie en selectiviteit, op voorwaarde dat het vangstvermogen van het vissersvaartuig daardoor niet toeneemt. Er wordt geen steun toegerekend voor de bouw van vissersvaartuigen noch voor de vergroting van visruimen.
44. Er zit een potentiële tegenstelling in de verstrekking van middelen voor investeringen aan boord van vissersvaartuigen en het tegelijkertijd voorschrijven dat deze investeringen de vangstcapaciteit niet mogen doen toenemen. Bovendien is het verbod op subsidies voor investeringen die de vangstcapaciteit doen toenemen niet duidelijk omschreven en varieert het naar gelang van de taalversie van de EVF-verordening. De Commissie heeft onvoldoende begeleiding gegeven inzake de interpretatie van dit rechtsvoorschrift.

TEKSTVAK 4

ONVOLDOENDE ONDERBOUWING VAN DE DOELSTELLINGEN VOOR HET VERMINDEREN VAN DE VANGSTCAPACITEIT

- a) Zie **tekstvak 2**, punt b) voor Polen.
- b) In Portugal bevatte het OP onvoldoende onderbouwing van de doelstelling met betrekking tot het in evenwicht brengen van de vangstcapaciteit met de beschikbare vangstmogelijkheden.
- c) In Spanje hield de doelstelling in het OP om 78 670 GT buiten bedrijf te stellen niet op systematische wijze rekening met de specifieke situatie van de verschillende visbestanden. Het is derhalve niet mogelijk om te evalueren of regelingen voor de buitenbedrijfstelling in de vissersvloot hebben bijgedragen tot het verlagen van de overcapaciteit per segment van de vissersvloot.
- d) In het VK werd in het OP een verlaging van de capaciteit voorzien, maar geen streefcijfer vastgesteld. Hierdoor is het moeilijk om resultaten te beoordelen.

45. In de praktijk kunnen sommige subsidiabele investeringen aan boord van een vaartuig het vangstvermogen ervan doen toenemen. Investeringsprojecten in energie-efficiënte motoren en verbeteringen van de arbeids- en veiligheidsomstandigheden kunnen er bijvoorbeeld voor zorgen dat vissersvaartuigen sneller bij de visgronden aankomen en kunnen vissers productiever maken. Het effect van dergelijke uit het EVF gefinancierde investeringen op stijgingen van het vangstvermogen is moeilijk te kwantificeren vanwege andere relevante factoren zoals wijzingen in de vismachtingen, veranderingen in de weersomstandigheden en andere niet-gefinancierde investeringen aan boord.
46. Alle gecontroleerde lidstaten zagen erop toe dat de uit het EVF gefinancierde projecten voor investeringen aan boord niet leidden tot een stijging van de vangstcapaciteit uitgedrukt in GT en kW. Zoals het voorbeeld in **tekstvak 5** echter aantoonde, controleerden de lidstaten niet op adequate wijze of deze investeringen het vangstvermogen van de vaartuigen deden toenemen.
47. In Portugal en Denemarken gaven aanvragers van EVF-steun voor investeringsprojecten aan boord vaak aan dat de vangst zou toenemen, hoewel bij de door de Rekenkamer in Denemarken gecontroleerde projecten geen bewijs werd aangetroffen voor een dergelijke toename.

TEKSTVAK 5

INVESTERINGEN AAN BOORD WAARDOOR HET VANGSTVERMOGEN TOENEEMT

Een van de in het VK gecontroleerde moderniseringsprojecten betrof een project ter vervanging van de normale schroef door een straalaandrijvingssysteem, hetgeen leidt tot een hogere snelheid van het vaartuig. De schipper meldde aan de controleurs dat de hogere snelheid tot een hogere visvangst had geleid.

GEEN CORRECTE ACTUALISERING VAN HET GEGEVENSBESTAND OVER DE VISSERSVLOOT MET GEGEVENS VAN DE MET OVERHEIDSSTEUN GESLOOPTE VISSERSVAARTUIGEN

48. Het gegevensbestand over de vissersvloot is een basisreferentie voor de toepassing van de regels van het GVB, inclusief de naleving door lidstaten van de referentieniveaus en maxima voor de capaciteit van de vissersvloot. Een te lage opgave van met overheidssteun buiten bedrijf gestelde vissersvaartuigen leidt tot een stijging van deze referentieniveaus en maxima (ondanks het feit dat deze maxima al zo hoog zijn dat het effect ervan beperkt is — zie paragraaf 23). De Rekenkamer trof fouten aan in door Frankrijk en het VK in het gegevensbestand over de vissersvloot vastgelegde gegevens betreffende de buitenbedrijfstelling van vaartuigen met EVF-steun.
49. Ten tijde van de controle in 2010 waren in het VK 65 vissersvaartuigen buiten bedrijf gesteld met steun van het EVF. Drie van deze 65 vaartuigen staan echter nog altijd als actief (d.w.z. niet buiten bedrijf gesteld) te boek in het gegevensbestand over de vissersvloot. Bij de 62 vaartuigen waarvan is vastgelegd dat ze aan de vissersvloot zijn onttrokken werd ten onrechte vermeld dat daarbij geen overheidssteun was genoten (de overeenkomstige tonnage beliep 452 GT).
50. Op hetzelfde moment waren er in Frankrijk 155 vissersvaartuigen buiten bedrijf gesteld met steun uit het EVF. Hoewel alle vaartuigen in het gegevensbestand over de vissersvloot waren vastgelegd als buiten bedrijf gesteld, werd er bij 87 ten onrechte vermeld dat daarbij geen overheidssteun was genoten (de overeenkomstige tonnage beliep 5 357 GT).

GEBREKEN IN DE OPZET EN UITVOERING VAN DE REGELINGEN VAN DE LIDSTATEN VOOR DE BUITENBEDRIJFSTELLING VAN VAARTUIGEN

MATIGE DOELGERICHTHEID

51. Regelingen voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen met overheidssteun moeten door lidstaten, met gebruikmaking van FEAP's, goed worden gericht op vormen van visserij waarbij bewezen overcapaciteit optreedt. Er dienen passende criteria te zijn voor het selecteren van specifieke vissersvaartuigen voor buitenbedrijfstelling, om te waarborgen dat deze actief betrokken zijn bij de visserijactiviteiten waarop het FEAP en de regeling voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen betrekking hebben. De door Frankrijk en Polen gehanteerde subsidiabiliteitscriteria waren onvoldoende doelgericht.

- 52.** In Frankrijk betrof het voornaamste subsidiabiliteitscriterium voor het merendeel van de regelingen voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen het bezit van een speciale visvergunning voor de beoogde visserijsector (vissersvaartuigen kunnen in het bezit zijn van vergunningen voor verschillende vormen van visserij). Gegevens over de vangst van de door de regelingen voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen beoogde vissoorten waren niet vereist en vissersvaartuigen die van de beoogde vissoorten maar weinig exemplaren aan wal brachten konden derhalve met overheidssteun buiten bedrijf worden gesteld. Twee van de tien gecontroleerde projecten betreffen de algemene buitenbedrijfstellingsregeling voor kabeljauwvisserij. Een van deze projecten bracht slechts kleine hoeveelheden kabeljauw aan land voordat het buiten bedrijf werd gesteld.

³⁶ Deze andere soorten werden opgenomen omdat kabeljauwvisserij in de Keltische Zee een gemengde visserijvorm is en er tegelijkertijd met de kabeljauw andere soorten in de netten gevangen kunnen worden.

BUITEN BEDRIJF GESTELD VAARTUIG IN FRANKRIJK DAT WEINIG VAN HET BEOOGDE VISBESTAND AAN WAL BRACHT

	Totaal aan wal gebrachte vis 2007- 2008 (kg)	Kabeljauw (kg)	%
Vaartuig 1	562 944	7 935	1,4 %

- 53.** Het voornaamste subsidiabiliteitscriterium voor de buitenbedrijfstellingsregeling voor de kabeljauwvisserij in de Keltische Zee hield in dat kabeljauw, wijting, zeeduivel en platvis³⁶ ten minste 25 % van de waarde van de vangst van het vaartuig in 2006 en 2007 moesten vertegenwoordigen. Bijgevolg kwamen vissersvaartuigen in aanmerking voor buitenbedrijfstelling, zelfs wanneer zij zeer weinig kabeljauw aan wal brachten. Drie van de tien gecontroleerde projecten hadden betrekking op deze regeling en brachten kleine hoeveelheden kabeljauw aan wal.

BUITEN BEDRIJF GESTELDE VAARTUIGEN IN FRANKRIJK DIE WEINIG VAN HET BEOOGDE VISBESTAND AAN WAL BRACHTEN

	Totaal aan wal gebrachte vis 2006- 2008 (kg)	Kabeljauw (kg)	%
Vaartuig 1	446 894	512	0,1 %
Vaartuig 2	173 513	437	0,3 %
Vaartuig 3	406 201	1 536	0,4 %

54. De enige Poolse regeling voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen is erop gericht de kabeljauwvisserstvoot aan te passen aan de beschikbare visbestanden. De meeste Poolse vissersvaartuigen in de Oostzee zijn in staat om kabeljauw te vangen, hoewel een groot deel zich veeleer richt op pelagische vis. De regeling voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen kent geen subsidiabiliteitscriteria ten aanzien van de visuitrusting of visvangst, hetgeen betekent dat in feite alle vissersvaartuigen van de Poolse vissersvloot in aanmerking komen voor buitenbedrijfstelling met overheidssteun, zelfs vaartuigen die maar een beperkte impact hebben op de kabeljauwvangst.

TOEKENEN VAN OVERHEIDSSTEUN VOOR DE BUITENBEDRIJFSTELLING VAN INACTIEVE VISSERSVAARTUIGEN

55. Een aanzienlijk risico bij de toekenning van publieke middelen voor de sloop van vissersvaartuigen is dat er subsidies worden betaald voor vissersvaartuigen waarvan de activiteiten toch wel zouden worden stopgezet („buitenkanseffect”). Het risico kan worden verminderd als de lidstaten de regels voor de regeling zorgvuldig opstellen, bijv. door voor te schrijven dat subsidiabele vissersvaartuigen een minimumaantal dagen op zee moet hebben doorgebracht of dat het vissersvaartuig actief is als de aanvraag wordt gedaan. De Rekenkamer constateerde dat dit risico niet werd vermeden.
56. In Frankrijk betrof een van de voorwaarden om in aanmerking te komen voor overheidssteun voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen dat het vaartuig een geldige navigatievergunning moest hebben op het moment van het subsidiebesluit. Aan deze voorwaarde werd bij een van de tien gecontroleerde projecten niet voldaan (zie **tekstvak 6**).

TEKSTVAK 6

BUITENBEDRIJFSTELLING VAN EEN INACTIEF VISSERSVAARTUIG IN FRANKRIJK

De Franse autoriteiten aanvaardden in juni 2008 de aanvraag voor overheidssteun voor de buitenbedrijfstelling van een vissersvaartuig waarvan de navigatievergunning in juli 2006 was verlopen. Het vissersvaartuig was gedurende 2007 niet actief omdat ingrijpende aanpassingswerkzaamheden nodig waren geweest om een navigatievergunning te verkrijgen. Er werd 1 284 534 euro aan steun betaald voor de buitenbedrijfstelling, waarvan 513 813 euro werd gefinancierd uit het EVF.

57. In Spanje betrof een van de voorwaarden om in aanmerking te komen voor steun voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen dat het vaartuig ofwel in beide jaren voorafgaand aan de aanvraagdatum ten minste 90 dagen aan het vissen moest zijn geweest, ofwel ten minste 120 dagen in het jaar voorafgaand aan de aanvraagdatum. Twee van de tien gecontroleerde projecten betreffen vaartuigen die inactief waren, hoewel in het eerste geval aan de voornoemde subsidiabiliteitsvoorwaarde werd voldaan (zie **tekstvak 7**).

TEKSTVAK 7

BUITENBEDRIJFSTELLING VAN INACTIEVE VISSERSVAARTUIGEN IN SPANJE

- a) De Spaanse autoriteiten aanvaardden een aanvraag van juni 2008 voor de buitenbedrijfstelling van een vissersvaartuig dat sinds september 2007 niet meer actief was na een ernstige brand die plaatsvond toen het vaartuig in Zuid-Amerika was. De begunstigde verstreekte bewijsstukken waaruit bleek dat het vaartuig in het jaar voorafgaand aan de aanvraagdatum meer dan 120 dagen had gevestigd. Het vissersvaartuig werd gesloopt in Uruguay. Er werd 1 611 641 euro aan steun betaald voor de buitenbedrijfstelling, waarvan 983 101 euro werd gefinancierd uit het EVF.
- b) De Spaanse autoriteiten aanvaardden een aanvraag van juli 2008 voor de buitenbedrijfstelling van een vissersvaartuig dat sinds mei 2007 niet meer actief was. De begunstigde verstreekte bewijsstukken waaruit bleek dat het vaartuig in 2006 meer dan 120 dagen had gevestigd, maar verstreekte geen bewijsstukken waaruit bleek dat het vaartuig in 2007, het jaar voorafgaand aan de aanvraagdatum, actief was. Er werd 780 794 euro aan steun betaald voor de buitenbedrijfstelling, waarvan 468 477 euro werd gefinancierd uit het EVF.

58. In het VK moest een vissersvaartuig om in aanmerking te komen voor de in Engeland gehanteerde buitenbedrijfstellingsregeling voor vissersvaartuigen beschikken over een visvergunning en zee-waardig zijn. Aan deze voorwaarden werd bij twee van de tien gecontroleerde projecten niet voldaan (zie **tekstvak 8**).

ONVOLDOENDE ONDERBOUWING VAN PERCENTAGES OVERHEIDSSTEUN

59. Het vaststellen van het niveau van overheidssteun voor regelingen voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen is een van de kernfactoren die van invloed zijn op de uitkomsten en de kosten van de regeling: als de percentages te laag worden vastgesteld, kan de regeling onvoldoende deelnemers hebben; als de percentages te hoog zijn, kunnen de kosten voor de overheid stijgen en wordt het beschikbare budget opgebruikt door minder vissersvaartuigen. In de EVF-verordening wordt bepaald dat lidstaten de kosteneffectiviteit van steunpercentages mogen beoordelen op grond van objectieve criteria, zoals de markt- of verzekeringswaarde, de omzet, de leeftijd en de vangstcapaciteit van het vissersvaartuig.

TEKSTVAK 8

BUITENBEDRIJFSTELLING VAN INACTIEVE VISSERSVAARTUIGEN IN ENGELAND

- a) De Engelse autoriteiten ontvingen in januari 2009 een aanvraag voor de buitenbedrijfstelling van een vissersvaartuig waarvan de vergunning door de aanvrager in juli 2008 was overgedragen naar een van zijn andere vaartuigen. Op advies van de Engelse autoriteiten kreeg het vaartuig een nieuwe vergunning voor negen dagen voordat de vergunning definitief werd opgegeven. Er werd 14 000 pond (16 588 euro) aan steun betaald voor de buitenbedrijfstelling, waarvan 5 600 pond (6 635 euro) werd gefinancierd uit het EVF.
- b) De Engelse autoriteiten aanvaardden een aanvraag van januari 2009 voor de buitenbedrijfstelling van een vissersvaartuig dat sinds augustus 2008 niet zeewaardig was omdat de motor vervangen moest worden. Er werd 171 865 pond (203 623 euro) aan steun betaald voor de buitenbedrijfstelling, waarvan 68 746 pond (81 452 euro) werd gefinancierd uit het EVF.

- 60.** De meeste lidstaten stellen percentages overheidssteun vast met enkel een verwijzing naar de vangstcapaciteit van het vaartuig uitgedrukt in GT, waarbij de overheidssteun gebaseerd wordt op een vast element en een variabel element dat verband houdt met de GT van het vaartuig. Uitzonderingen betroffen de buitenbedrijfstellingsregeling voor vissersvaartuigen in Engeland, waar de percentages overheidssteun gebaseerd waren op een aanbestedingsprocedure; en Portugal, waar de verkopen, het quotaverbruik en de situatie van het beoogde visbestand in aanmerking werd genomen.
- 61.** Hoewel voor de meeste lidstaten de praktijk om alleen te verwijzen naar de vangstcapaciteit van vissersvaartuigen uitgedrukt in GT als voordeel had dat deze doorzichtig was en eenvoudig te beheren, werd hierbij onvoldoende rekening gehouden met specifieke kenmerken van de vissersvaartuigen van aanvragers, en met name met de impact ervan op de door de buitenbedrijfstellingsregeling voor vissersvaartuigen beoogde visbestanden. Bovendien werd in de percentages overheidssteun onvoldoende rekening gehouden met de in sommige lidstaten bestaande mogelijkheid voor aanvragers om hun visrechten te verkopen in het kader van buitenbedrijfstellingsregelingen voor vissersvaartuigen (zie paragraaf 29).

62. De gecontroleerde lidstaten betaalden vergelijkbare percentages overheidssteun. **Tekstvak 9** toont de bedragen van de te betalen overheidssteun voor voorbeelden van vissersvaartuigen met een verschillende omvang.

TEKSTVAK 9

PERCENTAGES OVERHEIDSSTEUN VOOR DE BUITENBEDRIJFSTELLING VAN VISSERSVAARTUIGEN IN DE GESELECTEERDE LIDSTATEN³⁷

Lidstaten	Overheidssteun (1 000 euro) voor voorbeelden van vissersvaartuigen met een verschillende omvang		
	10 GT	100 GT	500 GT
Denemarken	123	553	1 631
Spanje	118	527	1 556
Frankrijk	112	457	1 397
Italië — vaartuigen die rode tonijn vangen	168	753	2 223
Italië — overige vaartuigen	112	502	1 482
Polen	117	529	1 542
Portugal	101	452	1 334
VK (Engeland)	131	n.v.t.	n.v.t.

³⁷ Bron: Operationele programma's van de lidstaten en buitenbedrijfstellingsregelingen. Het bedrag voor Engeland betreft een gemiddelde, aangezien de steunpercentages gebaseerd waren op de offertes van de aanvragers. Er wordt alleen een tarief getoond voor „10 GT” omdat het grootste met steun gesloopte vaartuig in Engeland een omvang van 15 GT had (ten tijde van de controle waren er in Schotland geen vaartuigen gesloopt met overheidssteun uit het EVF). Wisselkoersen voor Denemarken, Polen en het VK per 31.12.2010.

BEPERKT EFFECT VAN DE „BRANDSTOFCRISISVERORDENING“

63. Verordening (EG) nr. 744/2008 van de Raad, de „brandstofcrisisverordening“, betrof de invoering van tijdelijke regels en hogere financiering voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen en investeringen aan boord om te reageren op aanzienlijke stijgingen van de brandstofprijzen, ten behoeve van vlootsegmenten waarvoor de energiekosten gemiddeld ten minste 30 % van de productiekosten beliepen. De „vlootsegmenten“ werden niet gedefinieerd in de verordening, zodat lidstaten de vlootaanpassingsregeling (VAR) op flexibele wijze ten uitvoer konden brengen om tegemoet te komen aan hun verschillende vlootstructuren.

64. Om te profiteren van de tijdelijke regels moesten de lidstaten één of meerdere VAR's opstellen.

65. In Denemarken werd één VAR opgesteld voor verschillende vlootsegmenten. De vlootsegmenten konden uit slechts één vaartuig bestaan.

66. Van de 40 oorspronkelijke vissersvaartuigen in de Deense VAR werden er tussen 2009 en 2010 34 met steun buiten bedrijf gesteld en zes gemoderniseerd. De begunstigden dienden ten minste een bedrag gelijk aan de ontvangen overheidssteun voor de buitenbedrijfstelling van een vissersvaartuig te investeren in de modernisering of de bouw/invoer van nieuwe vissersvaartuigen. De bouw van zes nieuwe vissersvaartuigen en invoer van vier vissersvaartuigen werd gedeeltelijk op deze wijze gefinancierd. Hoewel het EVF rechtstreekse financiering voor de bouw van vissersvaartuigen niet toelaat, was het gevolg van deze verrichtingen, als geheel genomen, dat de financiering uit het EVF indirect bijdroeg tot de bouw van nieuwe schepen. Dit druiste in tegen de doelstellingen van de EVF-verordening. De Deense autoriteiten waren van oordeel dat hun VAR leidde tot een capaciteitsverlaging van 43 % uitgedrukt in GT, van 11 555 GT tot 6 639 GT. De genoemde oorspronkelijke capaciteit van 11 555 GT bestond echter uit schepen met een capaciteit van 5 742 GT en 5 813 GT aan „capaciteitsrechten“ (rechten die gebruikt zouden kunnen worden om vaartuigen te kopen of importeren). De berekening van 43 % was gebaseerd op de veronderstelling dat de verkregen vissersvaartuigen de vangstcapaciteit niet werkelijk deden stijgen aangezien de vangstcapaciteitsrechten door de begunstigden werden gebruikt om vissersvaartuigen met dezelfde capaciteit te kopen of importeren. Als gevolg van de VAR is de tonnage van de feitelijk aanwezige vaartuigen echter gestegen van 5 742 GT naar 6 639 GT.

- 67.** In Europees Frankrijk werden twee VAR's ten uitvoer gebracht. Van de oorspronkelijke 36 vissersvaartuigen met een capaciteit van 4 407 GT werden er 18 buiten bedrijf gesteld en 18 gemoderniseerd. De Franse autoriteiten waren van oordeel dat deze VAR-regelingen een capaciteitsverlaging van 33 %, ofwel 1 480 GT opleverden. 10 van de 18 buiten bedrijf gestelde vaartuigen, met een capaciteit van 1 213 GT, waren echter al aanvaard in het kader van eerdere uit het EVF gefinancierde regelingen voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen. De Rekenkamer is van oordeel dat het werkelijke effect van de VAR wat betreft de feitelijke vangstcapaciteit van de vaartuigen, een verlaging van 267 GT (1 480 GT–1 213 GT) betrof, wat gelijkstaat aan een verlaging van slechts 6 % van de totale vangstcapaciteit.
- 68.** In het VK (Engeland) kwamen verbeteringen aan de motoren al in aanmerking voor subsidie wanneer de brandstofefficiëntie met slechts 5 % toenam.

ONTOEREIKENDE VERSLAGLEGGING DOOR DE LIDSTATEN

- 69.** De GVB-verordening³⁸ schrijft voor dat de Commissie ieder jaar aan het Europees Parlement en de Raad een overzicht voorlegt van de resultaten van de inspanningen van de lidstaten naar een duurzaam evenwicht tussen visserijcapaciteit en vangstmogelijkheden, tezamen met de adviezen van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) en het Raadgevend Comité voor de visserij en de aquacultuur (RCVA). Het overzicht van de Commissie is gebaseerd op de jaarverslagen van alle lidstaten. De uitvoeringsverordening³⁹ van de Commissie geeft aan welke informatie minimaal moet worden opgenomen in de jaarverslagen van de lidstaten. In maart 2008 brachten de diensten van de Commissie richtsnoeren uit met technische, biologische en economische indicatoren die de lidstaten in deze verslagen dienen te gebruiken.
- 70.** Uit de door de Commissie opgestelde jaarlijkse samenvattingsverslagen en adviezen van het WTECV en RCVA blijkt ieder jaar dat de vlootverslagen van de lidstaten weliswaar verbetering vertonen, maar ontoereikend blijven. De verslagen werden vaak niet binnen de gestelde termijnen verstrekt en de meeste waren niet opgesteld overeenkomstig de richtsnoeren van de Commissie van maart 2008. In het meest recente beschikbare samenvattingsverslag⁴⁰ van de Commissie over 2008 wordt geconcludeerd dat de meerderheid van de verslagen onvoldoende informatie geeft om de Commissie in staat te stellen de geleverde inspanningen om te komen tot een evenwicht tussen de vangstcapaciteit van de vissersvloot en de beschikbare vangstmogelijkheden te analyseren.

³⁸ Artikel 14, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad.

³⁹ Artikel 13 van Verordening (EG) nr. 1438/2003 van de Commissie van 12 augustus 2003 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van het gemeenschappelijk vlootbeleid als omschreven in hoofdstuk III van Verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad (PB L 204 van 3.8.2003, blz. 21).

⁴⁰ Jaarverslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de inspanningen die de lidstaten in 2008 hebben geleverd om tot een duurzaam evenwicht tussen vangstcapaciteit en vangstmogelijkheden te komen, COM(2010) 60 def. van 25.2.2010.

- 71.** De GVB-verordeningen zijn onvoldoende specifiek wat betreft de voorschriften voor jaarlijkse verslaglegging door de lidstaten, en de lidstaten die ontoereikende vlootverslagen opstelden ondervonden daarvan geen negatieve gevolgen. Dit staat in contrast met het feit dat de Commissie tussentijdse betalingen kan opschorten krachtens artikel 83 van de EVF-verordening als lidstaten onvolledige jaarlijkse EVF-uitvoeringsverslagen indienen.
- 72.** Hoewel de meeste jaarlijkse vlootverslagen van de door de Rekenkamer bezochte lidstaten uitgebreide informatie verschaften over de visserijactiviteiten en vangstcapaciteit van de lidstaten, is het op basis van de verslagen van Frankrijk, Polen, Portugal en Spanje niet mogelijk een conclusie te trekken over het evenwicht tussen de vangstcapaciteit van hun vissersvloten en de beschikbare vangstmogelijkheden. Deze lidstaten pasten de richtsnoeren van de Commissie van maart 2008 niet toe. Het VK hanteert andere technische indicatoren om het evenwicht tussen de vangstcapaciteit en de vangstmogelijkheden te beoordelen, maar lichtte niet toe op welke wijze met zijn systeem van capaciteitsrechten rechten op capaciteit worden vastgesteld⁴¹. Italië en Denemarken pasten de richtsnoeren van de Commissie op adequate wijze toe en produceerden jaarverslagen waarin het evenwicht tussen vangstcapaciteit en visbestanden voldoende werd onderzocht.
- 73.** Vanwege de ontoereikende verslaglegging door de lidstaten is er geen duidelijk overzicht op EU-niveau van het evenwicht tussen de vangstcapaciteit en de vangstmogelijkheden. Hierdoor wordt de vaststelling van geschikt beleid ter vermindering van de overcapaciteit in de visserij bemoeilijkt en is het moeilijk om de resultaten van dat beleid te beoordelen.

⁴¹ Per 4.10.2010 vertegenwoordigden deze rechten 81 891 kW en 21 957 GT.

CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN

CONCLUSIES

- 74.** Overcapaciteit van de vissersvloot blijft een van de belangrijkste redenen waarom het GVB faalt in het waarborgen van een duurzame visserij. Hoewel het terugdringen van de overcapaciteit in de visserij een terugkerend thema was bij eerdere hervormingen van het GVB hebben de huidige maatregelen gefaald. Dit geeft aan dat er een nieuwe aanpak moet worden vastgesteld om het probleem het hoofd te bieden, en/of dat bestaande maatregelen beter moeten worden gehandhaafd.

HET KADER VOOR DE MAATREGELEN OM DE VANGSTCAPACITEIT IN EVENWICHT TE BRENGEN MET DE BESCHIKBARE VANGSTMOGELIJKHEDEN IS ONBEVREDIGEND

- 75.** Het GVB omvat geen passende regels voor essentiële kwesties met betrekking tot overcapaciteit van de vissersvloot.
- a) Gezien de voortdurende technologische ontwikkelingen geven de bestaande definities van vangstcapaciteit in de visserij niet langer een goed beeld van het vangstvermogen van vissersvaartuigen (paragrafen 21 en 22);
 - b) maxima leggen geen werkelijke beperkingen op voor de capaciteit van de vissersvloot (paragraaf 23);
 - c) hoewel de aanpassing van de vangstcapaciteit aan de vangstmogelijkheden een van de hoekstenen van het GVB en het EVF is, is de overcapaciteit in de visserij niet gedefinieerd of gekwantificeerd. Hierdoor wordt de ontwikkeling van maatregelen ter vermindering ervan bemoeilijkt en is het moeilijk om de resultaten van die maatregelen op het niveau van de lidstaat te beoordelen (paragrafen 24 en 25);
 - d) er zijn onvoldoende duidelijke regels over op welke wijze moet worden omgegaan (annulering/overdracht/verkoop) met visserijrechten wanneer vissersvaartuigen worden gesloopt met publieke steun. Bovendien wordt de rol van visserijrechten bij het afstemmen van de vangstcapaciteit op de vangstmogelijkheden niet omschreven in de verordeningen (paragrafen 26-33).

DE OPZET EN UITVOERING VAN MAATREGELEN OM TE KOMEN TOT EEN EVENWICHT TUSSEN DE VANGSTCAPACITEIT EN DE BESCHIKBARE VANGSTMOGELIJKHEDEN IS ONBEVREDIGEND

- 76.** De lidstaten hebben niet voldaan aan hun verplichtingen krachtens het GVB om doeltreffende maatregelen door te voeren teneinde de vangstcapaciteit af te stemmen op de vangstmogelijkheden, en het toezicht en de supervisie van de Commissie op de lidstaten konden aanzienlijke uitvoeringsproblemen niet voorkomen. De opzet van bepaalde maatregelen is eveneens onbevredigend.
- a) Er waren vertragingen bij de uitvoering van uit het EVF gefinancierde projecten en bij het opzetten van beheers- en controlesystemen (paragrafen 36 en 37).
 - b) Plannen voor de aanpassing van de visserijinspanning boden geen goede basis om de capaciteit van vissersvloten aan te passen aan de beschikbare vangstmogelijkheden (paragrafen 38-40).
 - c) Vier van de zeven in de controle onderzochte lidstaten hadden ontoereikende doelstellingen voor het verminderen van de capaciteit. Hierdoor neemt het risico toe dat er onvoldoende doelgericht wordt gewerkt aan de vermindering van de overcapaciteit van de vissersvloot (paragrafen 41 en 42).
 - d) Gesubsidieerde investeringen aan boord van vissersvaartuigen kunnen in de praktijk leiden tot een toename van het vangstvermogen (paragrafen 43-47).
 - e) Het gegevensbestand over de vissersvloot werd niet op correcte wijze bijgewerkt met gegevens van de met overheidssteun gesloopte vissersvaartuigen. Hierdoor werden de maxima voor de capaciteit van de vissersvloot te hoog opgegeven (paragrafen 48-50).
 - f) De subsidiabiliteits- en selectiecriteria voor de regelingen voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen waren niet voldoende doelgericht. Dit leidde tot de sloop van vissersvaartuigen die geen of weinig impact hadden op de beoogde visbestanden (paragrafen 51-58).
 - g) In de percentages overheidssteun die worden gehanteerd voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen werd doorgaans geen rekening gehouden met de kosteneffectiviteit daarvan op basis van voldoende objectieve criteria (paragrafen 59-62).

- h) Toepassing van de „brandstofcrisisverordening” heeft niet geleid tot de vereiste afname van de capaciteit van de vissersvloot (paragrafen 63-68).
- i) De regels op basis waarvan de lidstaten verslag uitbrengen over hun inspanningen om te komen tot een evenwicht tussen vangstcapaciteit en vangstmogelijkheden zijn ontoereikend en missen duidelijkheid. Dat is een van de redenen waarom de meeste lidstaten onvolledig en ontoereikend verslag uitbrengen, met als gevolg dat het onmogelijk is om er conclusies uit af te leiden ten aanzien van de overcapaciteit in de visserij (paragrafen 69-73).

AANBEVELINGEN

- 77.** Teneinde de overcapaciteit van de vissersvloot te verminderen, en bij te dragen tot de verwezenlijking van een duurzame visserijsector doet de Rekenkamer de volgende aanbevelingen.

AANBEVELING 1

De **Commissie dient** de benodigde initiatieven te nemen en daarbij te overwegen of het nodig is de basisverordeningen te wijzigen teneinde:

- a) vangstcapaciteit en overcapaciteit beter te definiëren en meer relevante, robuuste maatregelen te overwegen ter bevordering van acties om de vangstcapaciteit in evenwicht te brengen met de vangstmogelijkheden;
- b) doeltreffende beperkingen in te stellen voor de capaciteit van de vissersvloot;
- c) te waarborgen dat de opzet en de uitvoering van de FEAP's op doeltreffende wijze worden gericht op de benodigde afname van de visserijinspanning;
- d) te verduidelijken op welke wijze moet worden omgegaan met visserijrechten wanneer vissersvaartuigen buiten bedrijf worden gesteld met overheidssteun;
- e) te verduidelijken of regelingen voor de overdracht van visserijrechten een rol kunnen spelen bij het verminderen van de overcapaciteit in de visserij;
- f) vast te stellen of de regeling van overheidssteun voor investeringen aan boord heroverwogen dient te worden gelet op de problemen bij het vermijden van investeringen die het vangstvermogen doen toenemen, en, indien de regeling blijft bestaan, te verduidelijken welke investeringen aan boord in aanmerking komen voor overheidssteun en welke niet;
- g) ondubbelzinnige verplichtingen in te stellen voor lidstaten om ervoor te zorgen dat het gegevensbestand over de vissersvloot op correcte wijze wordt bijgewerkt en dat de verslagen over hun inspanningen om te komen tot een evenwicht tussen de vangstcapaciteit en de vangstmogelijkheden de benodigde informatie verstrekken en van passende kwaliteit zijn.

AANBEVELING 2

Bij de tenuitvoerlegging van GVB-maatregelen in verband met de aanpassing van de vangstcapaciteit van hun vissersvloot aan de beschikbare visbestanden, **dienen de lidstaten:**

- a) corrigerende maatregelen te treffen ter uitsluiting van vertragingen bij de uitvoering van het EVF;
- b) te waarborgen dat maatregelen ter ondersteuning van investeringen aan boord strikt worden toegepast en niet leiden tot een toename van het vangstvermogen;
- c) te waarborgen dat het gegevensbestand over de vissersvloot actueel blijft;
- d) te waarborgen dat de selectiecriteria voor de regelingen voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen zodanig zijn opgezet dat ze een positief effect hebben op de duurzaamheid van de beoogde visbestanden en dat er geen overheidssteun wordt gegeven voor de buitenbedrijfstelling van inactieve vissersvaartuigen;
- e) te waarborgen dat in de percentages overheidssteun die worden gehanteerd voor buiten bedrijf gestelde vissersvaartuigen rekening wordt gehouden met de kosteneffectiviteit ervan op basis van voldoende objectieve criteria;
- f) gebruik te maken van de richtsnoeren van de Commissie bij het opstellen van de jaarverslagen over hun inspanningen om te komen tot een duurzaam evenwicht tussen de vangstcapaciteit en de vangstmogelijkheden en onderbouwde conclusies te geven over de situatie van dat evenwicht.

Dit verslag werd door kamer I onder voorzitterschap van de heer Olavi ALA-NISSILÄ, lid van de Rekenkamer, vastgesteld te Luxemburg op haar vergadering van 28 september 2011.

Voor de Rekenkamer

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA
President

UITVOERING VAN HET EUROPEES VISSERIJFONDS PER 31 DECEMBER 2010

	EVF-budget			EVF-budget voor prioritaire zwaartepunt 1 (maatregelen voor de aanpassing van visserstvloten)			Per 31.12.2010 door lidstaten gecertificeerde EVF-uitvoering			Per 31.12.2010 door lidstaten gecertificeerde uitvoering van prioritaire zwaartepunt 1 van het EVF					
	miljoen euro			miljoen euro			miljoen euro			miljoen euro			% van budget		
Lidstaat	Over- heidssteun	EVF	Nationaal	Over- heidssteun	EVF	Nationaal	Over- heidssteun	EVF	Nationaal	Over- heidssteun	EVF	Nationaal	Over- heidssteun	EVF	Nationaal
België	48	26	22	18	12	6	11	8	3	10	7	3	56 %	58 %	50 %
Bulgarije	107	80	27	11	8	3	4	3	1	0	0	0	0 %	0 %	0 %
Tsjechische Republiek	36	27	9	0	0	0	4	3	1	0	0	0	-	-	-
Denemarken	238	134	104	54	40	14	41	29	12	22	20	2	41 %	50 %	14 %
Duitsland	247	156	91	13	8	5	38	26	12	1	0	1	8 %	0 %	20 %
Estland	113	85	28	20	15	5	19	14	5	6	5	1	30 %	33 %	20 %
Ierland	66	42	24	46	35	11	37	27	10	37	27	10	80 %	77 %	91 %
Griekenland	274	208	66	98	77	21	41	39	2	8	8	0	8 %	10 %	0 %
Spanje	2 071	1 132	939	764	439	325	402	202	200	237	132	105	31 %	30 %	32 %
Frankrijk	557	216	341	179	66	113	172	50	122	136	38	98	76 %	58 %	87 %
Italië	849	424	425	323	161	162	81	60	21	55	42	13	17 %	26 %	8 %
Cyprus	39	20	19	10	5	5	12	6	6	3	1	2	30 %	20 %	40 %

Letland	167	125	42	35	26	9	30	22	8	19	14	5	54 %	54 %	56 %
Litouwen	71	55	16	17	14	3	14	11	3	5	4	1	29 %	29 %	33 %
Hongarije	47	35	12	0	0	0	5	4	1	0	0	0	-	-	-
Malta	11	8	3	3	2	1	1	1	0	1	0	1	33 %	0 %	100 %
Nederland	121	49	72	45	17	28	33	10	23	28	8	20	62 %	47 %	71 %
Oostenrijk	10	5	5	0	0	0	5	3	2	0	0	0	-	-	-
Polen	979	734	245	225	169	56	50	37	13	50	37	13	22 %	22 %	23 %
Portugal	326	246	80	75	63	12	51	42	9	29	27	2	39 %	43 %	17 %
Roemenië	308	231	77	13	10	3	17	13	4	2	1	1	15 %	10 %	33 %
Slovenië	29	22	7	3	2	1	2	2	0	0	0	0	0 %	0 %	0 %
Slowakije	19	14	5	0	0	0	3	2	1	0	0	0	-	-	-
Finland	92	39	53	8	3	5	20	9	11	1	1	0	13 %	33 %	0 %
Zweden	105	55	50	23	14	9	28	16	12	17	10	7	74 %	71 %	78 %
Verenigd Koninkrijk	247	138	109	74	40	34	12	6	6	6	3	3	8 %	8 %	9 %
Totaal	7 177	4 306	2 871	2 057	1 226	831	1 133	645	488	673	385	288			
Uitvoeringsgraad (%)							16 %	15 %	17 %				33 %	31 %	35 %

ANTWOORDEN VAN DE COMMISSIE

SAMENVATTING

IV. a)

Vangstcapaciteit wordt gekwantificeerd op basis van indicatoren voor vangstcapaciteit. Alle mogelijke indicatoren, met inbegrip van GT en kW hebben voor- en nadelen en worden alle beïnvloed door technologische vooruitgang. Indicatoren die op de grootte en de kenmerken van vistuig zijn gebaseerd, kunnen theoretisch gezien een nauwer verband met visserijsterfte hebben; de handhaving van beperkingen van de capaciteit of de inspanningen die erop zijn gebaseerd, is echter aanzienlijk moeilijker en meer middelenintensief, en voor deze beperkingen is veel meer informatie vereist.

IV. b)

De voor de vlootcapaciteit vastgestelde maxima worden enkel gebruikt in de context van overheidssteun voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen krachtens de EVF (Europees Visserijfonds)-Verordening (EG) nr. 1198/2006, en zijn het resultaat van de regeling inzake toevoegingen/onttrekkingen aan de vloot voor het beheer van de vangstcapaciteit, als uiteengezet in de Basisverordening (EG) nr. 2371/2002 van het GVB (gemeenschappelijk visserijbeleid). De meeste lidstaten passen nog steeds een strenge regeling inzake toevoegingen/onttrekkingen toe voor alle vervangingen van vaartuigen en maken geen gebruik van de capaciteitsmarge op grond van het referentieniveau voor de capaciteit van de vissersvloot.

IV. c)

Om lidstaten te kunnen helpen bij de beoordeling van de capaciteit van hun vloot, heeft de Commissie in 2008 richtsnoeren voor een betere analyse van het evenwicht tussen vangstcapaciteit en vangstmogelijkheden opgesteld. Deze richtsnoeren zijn gebaseerd op het wetenschappelijke advies van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) en vormen een gemeenschappelijk methodologisch kader van indicatoren dat lidstaten kan helpen bij de analyse van het evenwicht tussen vangstcapaciteit en vangstmogelijkheden. Het door de Commissie, samen met de lidstaten en het WTECV, op gang gebrachte werk kan kwalitatieve ramingen van overcapaciteit verstrekken op basis van een combinatie van technische, biologische, economische en sociale indicatoren.

ANTWOORDEN VAN DE COMMISSIE

Op 13 juli heeft de Commissie haar voorstel voor de hervorming van het gemeenschappelijke visserijbeleid voorgesteld. Een belangrijk element van de hervorming is de vervanging van de huidige, met openbare middelen gefinancierde benadering om de overcapaciteit te verminderen, door een nieuwe, marktconforme benadering (overdraagbare visserijconcessies), wat een adequaat antwoord zou moeten zijn op de aanbeveling van de Rekenkamer om maatregelen te ontwikkelen om de overcapaciteit van de vissersvloot op een doelmatige manier te verminderen.

IV. d)

De ervaring in Europa met een op overdraagbare visrechten gebaseerde benadering vóór de hervorming van het gemeenschappelijke visserijbeleid van 2002 was te beperkt om in aanmerking te worden genomen.

V. a)

De vertragingen waren voornamelijk te wijten aan de late goedkeuring van de EVF-verordening door de Raad. Bovendien gaven lidstaten de voorrang aan de programmering en de invoering van de beheers- en controlesystemen voor de grotere EU-fondsen. Het opzetten van conforme beheers- en controlesystemen was een complexe taak die voor het eerst werd uitgevoerd door vrij kleine visserijbesturen, die tegelijk de uitvoering van het Financieringsinstrument voor de Oriëntatie van de Visserij (FIOV) voor 2000-2006 moesten afronden. Ten slotte brachten herzieningen van de operationele programma's, die noodzakelijk waren in de lidstaten die hadden besloten Verordening (EG) nr. 744/2008¹ uit te voeren, nog meer vertragingen met zich mee.

¹ Verordening (EG) nr. 744/2008 van de Raad van 24 juli 2008 tot instelling van een tijdelijke specifieke actie ter bevordering van de herstructurering van de door de economische crisis getroffen vissersvloot van de Europese Gemeenschap.

V. b)

De plannen voor de aanpassing van de visserijinspanning zijn goedgekeurd in overeenstemming met de in de artikelen 5 tot en met 16 van Verordening nr. 2371/2002 van de Raad vastgestelde regels. Hun inhoud is bepaald in artikel 22 van de EVF-verordening en gedetailleerd opgenomen in het EVF-vademecum dat officieel aan alle lidstaten is meegedeeld. De Commissie is het echter eens met de Rekenkamer dat deze regels niet stringent genoeg waren om een voldoende gezond ontwerp van de plannen voor de aanpassing van de visserijinspanning te verzekeren. Om die reden heeft de Commissie bijzondere aandacht besteed aan de verzekering van de juiste uitvoering van de plannen voor de aanpassing van de visserijinspanning door de lidstaten via toezichts- en controleactiviteiten, wat heeft geleid tot een aantal onderbrekingen van betalingen krachtens artikel 88 van de EVF-verordening.

V. c)

De Commissie is het met de Rekenkamer eens. De Commissie merkt echter op dat krachtens artikel 4 van de EVF-verordening het bevorderen van een duurzaam evenwicht tussen de visbestanden en de vangstcapaciteiten een van de doelstellingen van het EVF is. Een andere doelstelling is de versterking van de concurrentiekracht van de exploitatiestructuren en de ontwikkeling van economisch levensvatbare ondernemingen in de visserijsector. Dit betekent dat een in artikel 21, onder a) vi), goedgekeurd plan voor de aanpassing van de visserijinspanning betreffende „nationale plannen voor buitenbedrijfstelling in het kader van de verplichtingen op grond van de artikelen 11 tot en met 16 van Verordening (EG) nr. 2371/2002” tot doel kan hebben de vloot te herstructureren om de winstgevendheid ervan te verbeteren en niet enkel om de vangstcapaciteit ervan aan te passen aan de vangstmogelijkheden.

V. d)

Investerings aan boord van een vissersvaartuig kunnen de vangstcapaciteit verbeteren. Dergelijke investeringen komen niet in aanmerking voor EVF-financiering. Er zijn echter voorbeelden van investeringen in hygiëne, koelinstallaties, kwaliteit van de vangst of arbeidsomstandigheden die de vangstcapaciteit niet doen toenemen.

ANTWOORDEN VAN DE COMMISSIE

V. e)

Het vlootregister wordt gecorrigeerd en het capaciteitsmaximum wordt herberekend. De Commissie zal nauw toezicht houden op de naleving van deze regels. De lidstaten zijn echter verantwoordelijk voor het bijwerken van hun vlootregisters en beschikken hiervoor over de juiste informatie.

V. f)

De Commissie is het ermee eens dat de criteria voor het selecteren van vaartuigen voor de sloop zich op visserijen moeten richten waar bewijs is van vangstovercapaciteit. Bij gedeeld beheer is het de verantwoordelijkheid van de lidstaten die de projecten ter plaatse kiezen om te garanderen dat de voor de plannen voor buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen gebruikte keuzecriteria wel degelijk invloed hebben op de beoogde visbestanden. Er dient bovendien te worden opgemerkt dat artikel 4 van de EVF-verordening lidstaten de mogelijkheid geeft om hun vloten te herstructureren teneinde de winstgevendheid ervan te verbeteren.

V. g)

In het licht van de opmerkingen van de Rekenkamer zal de Commissie aan de lidstaten vragen om het niveau van de premies voor definitieve beëindiging van de visserijactiviteiten te rechtvaardigen met inachtneming van de in hoofdstuk 4.2.2 van het EVF-vademecum uiteengezette verplichtingen², en eisen dat lidstaten aantonen dat het niveau van de premie voor definitieve beëindiging de beste kosten-opbrengstverhouding vertegenwoordigt.

² Hoofdstuk 4.2.2 van het EVF-vademecum stelt dat „lidstaten het niveau kunnen bepalen van de premie voor definitieve beëindiging van de visserijactiviteiten aan de hand van de tabellen in bijlage IV van de Uitvoeringsverordening (EG) nr. 2792/1999 of gelijkaardige tabellen op voorwaarde dat deze aantonen dat het premieniveau de voor hen beste kosten-opbrengstverhouding vertegenwoordigt“. Het stelt ook dat „in overeenstemming met artikel 4, lid 2, van de uitvoeringsverordening het operationeel programma de methode zal specificeren voor de berekening van de premies die krachtens artikel 23 van het EVF worden toegekend“. De term „methode“ omvat zowel de criteria als de formule voor de berekening van de premies.

V. h)

Op het ogenblik dat Verordening (EG) nr. 744/2008 van de Raad werd goedgekeurd, keerden de brandstofprijzen terug naar het niveau van voor de crisis, wat zorgde voor een aanzienlijke vermindering van de belangstelling van de lidstaten en de vissers voor de uitvoering van plannen voor buitenbedrijfstelling krachtens deze verordening.

V. i)

De Commissie is het eens met de Rekenkamer en is van mening dat er geen allesomvattend overzicht van het evenwicht tussen de vangstcapaciteit en de vangstmogelijkheden kan worden opgesteld wegens de gebrekkige verslaglegging door lidstaten.

VI.

Op 13 juli 2011 heeft de Commissie haar voorstel voor de hervorming van het gemeenschappelijke visserijbeleid voorgesteld. Een belangrijk element van de hervorming is de vervanging van de huidige, met openbare middelen gefinancierde benadering om de overcapaciteit te verminderen, door een nieuwe, marktconforme benadering (overdraagbare visserijconcessies), wat een adequaat antwoord zou moeten zijn op de aanbeveling van de Rekenkamer om maatregelen te ontwikkelen om de overcapaciteit van de vissersvloot op een doelmatige manier te verminderen.

VII.

De Commissie zal samen met de lidstaten de aanbevelingen van de Rekenkamer opvolgen, met name in de context van haar controle- en toezichtsrol in de controlecomités en het EVF-Comité.

ANTWOORDEN VAN DE COMMISSIE

OPMERKINGEN

19. b)

In visserijen met een overcapaciteit kunnen vissers geen redelijke winst verwachten uit normale visserijactiviteiten.

21.

Vangstcapaciteit wordt gekwantificeerd op basis van indicatoren voor vangstcapaciteit. Alle mogelijke indicatoren, met inbegrip van GT en kW hebben voor- en nadelen en worden alle beïnvloed door technologische vooruitgang. Indicatoren die op de grootte en de kenmerken van vistuig zijn gebaseerd, kunnen theoretisch gezien een nauwer verband met visserijsterfte hebben; de handhaving van beperkingen van de capaciteit of de inspanningen die erop zijn gebaseerd, is echter aanzienlijk moeilijker en meer middelenintensief, en voor deze beperkingen is veel meer informatie vereist.

22.

De nieuwe toezichtsmaatregelen voor motorvermogen die in de nieuwe Controleverordening (EG) nr. 1224/2009 werden goedgekeurd, werden verder uitgewerkt in de uitvoeringsbepalingen van deze verordening³. De procedure voor certificering van het motorvermogen in de lidstaten is van toepassing met ingang van januari 2012.

23.

De maximale vlootcapaciteit wordt enkel gebruikt in de context van overheidssteun voor het slopen en is het resultaat van de uitvoering van de regeling inzake toevoegingen/onttrekkingen voor het beheer van de vangstcapaciteit. De meeste lidstaten passen nog steeds een strenge regeling inzake toevoegingen/onttrekkingen toe voor alle vervangingen van vaartuigen en maken geen gebruik van de capaciteitsmarge op grond van het referentieniveau voor de capaciteit van de vissersvloot.

³ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 404/2011 van de Commissie van 8 april 2011 houdende bepalingen voor de uitvoering van Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen.

24.

De Commissie merkt op dat het niveau van de in 1995 gerapporteerde overcapaciteit gebaseerd was op een inspanningsvermindering van 40 %, waarvoor een capaciteitsinkrimping van dezelfde grootte nodig werd geacht. De benadering die wordt voorgesteld in de richtsnoeren die op dit ogenblik worden ontwikkeld, is ingewikkelder aangezien deze alle bovenvermelde factoren in aanmerking neemt.

Het door de Commissie, samen met de lidstaten en het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij, opgestarte werk betreffende de richtsnoeren voor de beoordeling van het evenwicht tussen vangstcapaciteit en vangstmogelijkheden kan kwalitatieve ramingen voor overcapaciteit opleveren op basis van een combinatie van technische, biologische, economische en sociale indicatoren.

De Commissie beschouwt het berekenen van overcapaciteit als zeer moeilijk gezien de complexiteit van de factoren die in aanmerking moeten worden genomen (biologisch, economisch en sociaal) en omdat er voor deze berekening politieke/sociale keuzen moeten worden gemaakt.

25.

Het voorbeeld van de vloten dat de Rekenkamer aanhaalt, illustreert hoe moeilijk het is om tot een allesomvattende definitie van overcapaciteit te komen, met name voor vloten die vanuit biologisch standpunt op duurzame wijze maar met lage capaciteitsbenutting vissen.

ANTWOORDEN VAN DE COMMISSIE

27.

De visrechten van buiten bedrijf gestelde vaartuigen kunnen niet uit de aan de lidstaten toegekende vangstquota worden gehaald. Het mechanisme voor het opstellen van vangstquota en het toekennen van visserijinspanning is goed onderbouwd, aangezien het op de beoordeling van de toestand van de bestanden is gebaseerd. Bovendien vereist het nieuwe voorstel van de Commissie voor de hervorming van het GVB een versterkt wetenschappelijk advies voor de verstrekking van gegevens over bestanden die nog steeds niet zijn beoordeeld. Een van de opties die in overweging worden genomen voor het toekomstige visserijfonds, is de beëindiging van steun voor de buitenbedrijfstelling van vaartuigen.

28.

In artikel 11 van Verordening (EG) nr. 2371/2002 is bepaald dat visvergunningen en, indien van toepassing, vismachtigingen moeten worden ingetrokken voor vaartuigen die met overheidssteun aan de vloot zijn onttrokken. De verschillende toepassing van dit artikel in de lidstaten is het gevolg van de verschillende nationale stelsels; in sommige lidstaten zijn visrechten in de visvergunning inbegrepen, in andere niet. Het door elke lidstaat gekozen stelsel is de verantwoordelijkheid van de betrokken lidstaat en een gemeenschappelijk stelsel kan op EU-niveau niet worden opgelegd. Een dergelijk voorschrift druist in tegen het subsidiariteitsbeginsel.

29.

De tarieven voor overheidssteun worden bepaald in verhouding tot de waarde van het buiten bedrijf gestelde vaartuig, in overeenstemming met de EVF-verordening.

Bovendien zijn krachtens artikel 4 van de EVF-verordening de bevordering van een duurzaam evenwicht tussen de visbestanden en de vangstcapaciteit, de versterking van de concurrentiekracht van de exploitatiestructuren en de ontwikkeling van economisch levensvatbare ondernemingen in de visserijsector van even groot belang voor het EVF.

Definitieve beëindiging is een maatregel die erop gericht is overcapaciteit aan te pakken vanuit het standpunt van zowel ecologische als economische duurzaamheid, overeenkomstig de doelstellingen van het GVB. In de economisch meest gezonde visserijen geeft de mogelijkheid om visrechten van gesloopte vaartuigen over te dragen, de nodige stimulans om de vlootcapaciteit te verminderen.

30.

Bovenop de door de Rekenkamer vermelde capaciteitsinkrimping van de Deense vloot is de capaciteit in 2010 verder verlaagd tot een GT van 71 295, waardoor de vangstcapaciteit sinds 2003 met 34 % is afgenomen.

31.

De Commissie onderzoekt de resultaten van het Schotse Fleet Resilience Scheme als gerapporteerd in het jaarlijkse uitvoeringsverslag en heeft de Britse autoriteiten om meer informatie gevraagd.

32.

De effectbeoordeling bij het voorstel van de Commissie voor de hervorming van het GVB⁴ toont duidelijk aan dat een hervormingsscenario met een visrechtenbenadering betere resultaten oplevert met betrekking tot ecologische, economische en sociale duurzaamheid dan het huidige GVB en andere hervormingsopties.

Bijgevolg zijn overdraagbare visserijconcessies een essentieel instrument voor het aanpassen van de vangstcapaciteit aan de vangstmogelijkheden en een fundamentele pijler van de door de Commissie voorgestelde hervorming van het GVB. Voor vaartuigen met een lengte van meer dan 12 meter en vaartuigen tot 12 meter met gesleept tuig moeten lidstaten een systeem van overdraagbare visserijconcessies invoeren voor de op basis van de vangstmogelijkheden beheerde bestanden. Meer dan 60 % van de gereguleerde vangsten (in waarde) valt dus onder op rechten gebaseerd beheer.

⁴ SEC(2011) 891.

ANTWOORDEN VAN DE COMMISSIE

33.

Ervaring in andere landen (Nieuw-Zeeland, IJsland en Australië) toont aan dat overdraagbare quotasystemen ook in gemengde visserijen kunnen worden gebruikt. Uit deze voorbeelden blijkt dat systemen voor de overdracht van visrechten, die in het huidige GVB niet uitdrukkelijk zijn opgenomen, kunnen worden gebruikt als stimulans voor de vermindering van vangstovercapaciteit.

34.

De wetgeving stelde de Commissie niet in staat om te controleren of en te verzekeren dat de vangstcapaciteit in de lidstaten overeenkomt met hun vangstmogelijkheden. Bovendien houdt gedeeld beheer in dat de lidstaten zelf beslissen welk deel van de financiële middelen van het EVF aan buitenbedrijfstelling wordt toegewezen. Tot slot kan, rekening houdend met de kosten van buitenbedrijfstelling en de beperkte omvang van het EVF, het in overeenstemming brengen van de vangstcapaciteit met de vangstmogelijkheden niet worden bereikt door het EVF alleen.

35.

Capaciteitsaanpassingen zijn niet enkel afhankelijk van de door de diensten van de lidstaten genomen maatregelen, maar ook van de bereidheid van de sector om de vangstcapaciteit te verminderen; die bereidheid is zelf afhankelijk van de winstgevendheid van de sector. De uitvoering van de EVF-maatregelen voor buitenbedrijfstelling is de verstrekte van alle maatregelen.

36. a)

De vertragingen waren voornamelijk te wijten aan de late goedkeuring van de EVF-verordening door de Raad. Bovendien gaven de lidstaten voorrang aan de programmering en de invoering van de beheers- en controlesystemen voor de grotere EU-fondsen. Het opzetten van conforme beheers- en controlesystemen was een complexe taak die voor het eerst werd uitgevoerd door vrij kleine visserijbesturen, die tegelijk de uitvoering van het Financieringsinstrument voor de Oriëntatie van de Visserij voor 2000-2006 moesten afronden. Tot slot hebben de herzieningen van operationele programma's, die nodig waren in de lidstaten die beslist hebben om Verordening (EG) nr. 744/2008 uit te voeren⁵, voor verdere vertraging gezorgd.

⁵ Verordening (EG) nr. 744/2008 van de Raad van 24 juli 2008 tot instelling van een tijdelijke specifieke actie ter bevordering van de herstructurering van de door de economische crisis getroffen vissersvloot van de Europese Gemeenschap.

37.

De situatie is aanzienlijk gewijzigd sinds de eerste beoordeling door de Rekenkamer van de uitvoering van het EVF in Italië. De uitvoering van het operationele programma is aanzienlijk versneld in de laatste maanden van 2010.

39.

De plannen voor de aanpassing van de visserijinspanning zijn goedgekeurd in overeenstemming met de in de artikelen 5 tot en met 16 van Verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad vastgestelde regels. Hun inhoud is bepaald in artikel 22 van de EVF-verordening en gedetailleerd opgenomen in het EVF-vademecum dat officieel aan alle lidstaten is meegedeeld. De Commissie is het echter eens met de Rekenkamer dat deze regels niet stringent genoeg waren om een voldoende gezond ontwerp van de plannen voor de aanpassing van de visserijinspanning te verzekeren. Om die reden heeft de Commissie bijzondere aandacht besteed aan de verzekering van de juiste uitvoering van de plannen voor de aanpassing van de visserijinspanning door de lidstaten via toezichts- en controleactiviteiten, wat heeft geleid tot een aantal onderbrekingen van betalingen krachtens artikel 88 van de EVF-verordening.

39. d)

Krachtens artikel 4 van de EVF-verordening is het bevorderen van een duurzaam evenwicht tussen de visbestanden en de vangstcapaciteiten een van de doelstellingen van het EVF. Een andere doelstelling is de versterking van de concurrentiekracht van de exploitatiestructuren en de bevordering van de ontwikkeling van economisch levensvatbare ondernemingen in de visserijsector. Dit betekent dat een in artikel 21, onder a) vi), goedgekeurd plan voor de aanpassing van de visserijinspanning betreffende „nationale plannen voor buitenbedrijfstelling in het kader van de verplichtingen op grond van de artikelen 11 tot en met 16 van Verordening (EG) nr. 2371/2002” tot doel kan hebben de vloot te herstructureren om de winstgevendheid ervan te verbeteren en niet enkel om de vangstcapaciteit aan te passen aan de vangstmogelijkheden.

ANTWOORDEN VAN DE COMMISSIE

40.

De plannen voor de aanpassing van de visserijinspanning zijn goedgekeurd in overeenstemming met de in de artikelen 5 tot en met 16 van Verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad vastgestelde regels. Hun inhoud is bepaald in artikel 22 van de EVF-verordening en gedetailleerd opgenomen in het EVF-vademecum dat officieel aan alle lidstaten is meegedeeld. De Commissie is het echter eens met de Rekenkamer dat deze regels niet stringent genoeg waren om een voldoende gezond ontwerp van de plannen voor de aanpassing van de visserijinspanning te verzekeren. Om die reden heeft de Commissie bijzondere aandacht gewijd aan het verzekeren van de correcte uitvoering van plannen voor de aanpassing van de visserijinspanning door de lidstaten via toezichts- en controleactiviteiten, wat heeft geleid tot een aantal onderbrekingen van betalingen krachtens artikel 88 van de EVF-Verordening.

Tekstvak 2 a)

De Commissie is er zich van bewust dat het Franse plan voor de aanpassing van de visserijinspanning niet werd gepubliceerd en merkt op dat dit geen wettelijke verplichting is. Niettemin werd de overeenstemming van het Franse plan voor de aanpassing van de visserijinspanning gecontroleerd en werden er drie betalingsonderbrekingen opgelegd.

Het hoge percentage van de vangstcapaciteit dat in aanmerking komt voor steun voor buitenbedrijfstelling is grotendeels het resultaat van de gebrekkige opstelling van de keuzecriteria, op zich een gevolg van de door artikel 4 van de EVF-verordening aangeboden mogelijkheid om de vloot te herstructureren om de winstgevendheid te verbeteren en niet enkel om de vangstcapaciteit aan te passen aan de vangstmogelijkheden.

Tekstvak 2 b)

De toename van de doelstellingen voor de inkrimping van de vangstcapaciteit in het Poolse plan voor de aanpassing van de visserijinspanning in vergelijking met de doelstellingen van het operationele programma was het resultaat van de onderhandelingen tussen de Commissie en de Poolse autoriteiten over de inhoud van het plan voor de aanpassing van de visserijinspanning. Bij de onderhandelingen over de doelstellingen voor buitenbedrijfstelling voor Polen heeft de Commissie rekening gehouden met het Poolse kortingsschema voor kabeljauw (Verordening (EG) nr. 338/2008 van de Raad⁶).

⁶ Verordening (EG) nr. 338/2008 van de Raad van 14 april 2008 inzake de aanpassing van de aan Polen toe te wijzen quota voor de vangst van kabeljauw in de Oostzee (deelsectoren 25-32, EG-wateren) in de periode 2008-2011.

De steun voor definitieve beëindiging van de visserijactiviteiten is beschikbaar voor alle actieve vaartuigen van de Poolse Oostzeevloot die kabeljauw vangen. Door alle in de Oostzee vissende vaartuigen in aanmerking te laten komen voor het programma voor buitenbedrijfstelling kan elk vaartuig dat kabeljauw vangt, buiten bedrijf worden gesteld, aangezien de Poolse Oostzeevloot voornamelijk een multifunctionele vloot is.

Tekstvak 2 c)

De Commissie is het met de opmerking van de Rekenkamer eens. Aangezien er geen wettelijke verplichting voor lidstaten bestond om vooraf van de Commissie goedkeuring te krijgen voor hun plannen voor de aanpassing van de visserijinspanning, heeft de Commissie de lidstaten verzocht om hun uitvoering achteraf te documenteren. Met name Spanje werd verzocht om het verband aan te tonen tussen zijn plannen voor de aanpassing van de visserijinspanning, de herstel- en beheersplannen van de EU en de capaciteit en/of doelstellingen voor inspanningsvermindering als uiteengezet in het Spaanse operationele programma voor bedreigde visserijen. Ondertussen werden drie opeenvolgende gedeeltelijke betalingsonderbrekingen opgelegd.

Tekstvak 2 d)

Er wordt verwacht dat het programma voor buitenbedrijfstelling van het Verenigd Koninkrijk⁷ een aanzienlijke invloed zal hebben op het verbeteren van het evenwicht binnen het beoogde vlootsegment tussen vangstcapaciteit en vangstmogelijkheden. De bedoeling is dat in het kader van het programma vooral aanvragen worden ingediend door vaartuigen die, blijkens de geregistreerde vangstgegevens, vooral op bepaalde quotabestanden vissen, en de rangordeschaal voor het programma voor buitenbedrijfstelling bevatte lijsten van bestanden waarvoor het quo

⁷ De lijst van bestanden in de rangordeschaal voor het programma van de buitenbedrijfstelling omvatte eveneens Noordzeekabeljauw, Noordzeetong, kabeljauw in gebied VIID (als onderdeel van het ruimere kabeljauwbestandgebied VII) en tong in gebied VIII. Hij omvatte ook verschillende bestanden waarvoor het quotum in de afgelopen jaren aanzienlijk is verlaagd (zoals Noordzeewijting) en ook bestanden waarvoor werd geadviseerd om het betrokken inspanningsniveau te verminderen (bijvoorbeeld roggen waar werd geadviseerd de gerichte visserij op deze soorten volledig stop te zetten). Er werden ook bestanden toegevoegd waarom op EU-niveau niet was gevraagd maar waarvoor plaatselijke visserijen in het Verenigd Koninkrijk problemen ondervonden omdat het betrokken quotum niet beschikbaar was (onder meer Noordzeekreeften). Dit programma heeft geleid tot de sloop van 65 vaartuigen en de verwijdering van 457 GT en 6504 kW.

ANTWOORDEN VAN DE COMMISSIE

tum of het inspanningsniveau was of moest worden verminderd.

De Commissie zal deze zaak opvolgen en de voortgang monitoren.

Tekstvak 4 b)

Het Portugese operationele programma bevat informatie over de overgeëxploiteerde bestanden en de vlootsegmenten waarvoor verminderingen zullen worden toegepast.

Tekstvak 4 c)

Het Spaanse operationele programma bevat een hoofdstuk over bedreigde visserijen waarin specifieke doelstellingen voor capaciteits- en/of inspanningsvermindering voor specifieke visserijen in Spanje zijn aangegeven.

Bovendien heeft Spanje, tijdens de gesprekken in het kader van de door de Commissie opgelegde gedeeltelijke onderbrekingen, gedocumenteerd hoe deze doelstellingen werden omgezet in de 24 individuele plannen voor de aanpassing van de visserijinspanning die tot nu toe door Spanje werden goedgekeurd (waaronder 6 vlootaanpassingsregelingen op grond van artikel 12 van Verordening (EG) nr. 744/2008 van de Raad).

Tekstvak 4 d)

Zowel het nationaal strategisch plan als het operationeel programma bevat een raming waaruit blijkt dat de totale vlootcapaciteit van het Verenigd Koninkrijk (in GT) uiterlijk in 2015 met 10-15 % zal zijn verminderd in vergelijking met het uitgangsniveau van 2007.

44.

Verscheidene investeringen aan boord op het vlak van hygiëne, koelinstallaties, kwaliteit van de vangst of arbeidsomstandigheden, leiden niet tot een verhoging van de vangstcapaciteit.

De Commissie zal zorgen voor richtsnoeren voor de lidstaten waarin wordt toegelicht welke investeringen aan boord in aanmerking komen voor overheidssteun en welke niet. Deze richtsnoeren zullen aan de lidstaten worden meegedeeld in het EVF-Comité.

47.

De Portugese autoriteiten hebben aangegeven dat de toename van de vangsten door vaartuigen die steun hebben ontvangen voor investeringen aan boord, theoretisch zijn en het gevolg zijn van de vereiste dat de eigenaar van het vaartuig de economische en financiële haalbaarheid van de investering rechtvaardigt.

48.

Het vlootregister wordt gecorrigeerd en de capaciteitsmaxima worden herberekend. De Commissie zal nauw toezien op de naleving van de regels. De lidstaten zijn echter verantwoordelijk voor het bijwerken van hun vlootregisters en beschikken hiervoor over de nodige informatie.

49.

De Commissie heeft het Verenigd Koninkrijk gevraagd te bevestigen dat alle gesloopte vaartuigen uit het vlootregister zijn verwijderd.

50.

Sinds de controle door de Rekenkamer is het aantal vaartuigen dat eind 2009 buiten bedrijf is gesteld, gestegen tot 183. Op 15 na zijn alle door de Rekenkamer geïdentificeerde vaartuigen nu correct geregistreerd. De Commissie zal de Franse autoriteiten verzoeken bewijs te verstrekken dat alle gesloopte vaartuigen correct in het vlootregister als buiten bedrijf gesteld staan geregistreerd met de vermelding dat overheidssteun is verleend.

ANTWOORDEN VAN DE COMMISSIE

51.

De Commissie is het ermee eens dat de criteria voor het selecteren van vaartuigen voor de sloop vooral moeten zijn gericht op visserijen waarvoor vangstovercapaciteit is bewezen.

De Commissie merkt op dat het opstellen van het Franse algemene plan voor de aanpassing van de visserijinspanning heeft geleid tot betalingsonderbrekingen vanaf 18 mei 2010. Met betrekking tot de selectiecriteria in het algemeen heeft de Commissie om een herziening gevraagd vanaf 14 juli 2008. Dit kwam ook ter sprake met betrekking tot de controle door de Rekenkamer tijdens de jaarlijkse uitvoeringsvergadering met de Franse autoriteiten in november 2010, waar werd overeengekomen de selectiecriteria opnieuw vast te stellen na het tussentijdse beoordelingsverslag over het EVF.

In het geval van Polen gaat de in het plan voor de aanpassing van de visserijinspanning vermelde overcapaciteit over kabeljauw in de Oostzee. Het uitbreiden van het sloopprogramma tot alle vaartuigen met een visvergunning voor kabeljauw is een gepaste oplossing, rekening houdend met het multifunctionele karakter van de Poolse Oostzeevloot.

52.

De Commissie is het ermee eens dat het belangrijkste subsidiabiliteitscriterium voor de meeste Franse programma's voor buitenbedrijfstelling niet voldoende gericht was. De Commissie zal de Franse autoriteiten voorstellen de vangstsamenstelling op te nemen als een van de selectiecriteria.

54.

De Poolse EVF-steun voor definitieve beëindiging van de visserijactiviteiten is beschikbaar voor alle actieve vaartuigen van de Poolse Oostzeevloot. Door alle in de Oostzee vissende vaartuigen in aanmerking te laten komen voor het programma voor buitenbedrijfstelling kan elk vaartuig dat kabeljauw vangt, buiten bedrijf worden gesteld, aangezien de Poolse Oostzeevloot voornamelijk een multifunctionele vloot is. Het quotum voor kabeljauw werd in 2009-2011 bij loting toegekend en om het even welk vaartuig had een visvergunning voor kabeljauw kunnen krijgen. Dit had tot gevolg dat twee derde van de Oostzeevloot is gestopt met de visserij op kabeljauw op jaarbasis.

Dit aspect werd grondig besproken tijdens de onderhandelingen van het plan voor de aanpassing van de visserijinspanning en rechtvaardigt dus volledig het verlenen van overheidssteun voor de definitieve beëindiging van visserijactiviteiten aan om het even welk vaartuig van de Poolse Oostzeevloot.

Het jaarverslag van de Poolse vissersvloot is voortdurend verbeterd en het verslag over 2010 bevat een beoordeling van de vermindering van de visserijinspanning voor kabeljauw.

55.

Het risico bestaat dat vissersvaartuigen die in elk geval zouden stoppen met de visserij, met overheidssteun worden gesloopt. Deze sloop betekent echter niet dat de ingetrokken capaciteit niet mag worden vervangen. En dat laatste is toch een essentiële voorwaarde en een van de belangrijkste aspecten van de programma's voor buitenbedrijfstelling.

56.

De Commissie zal de Franse autoriteiten verzoeken na te gaan of alle buiten bedrijf gestelde vaartuigen een geldige navigatievergunning hadden en te zorgen voor de nodige follow-up in alle gevallen waarin deze vergunning ontbrak.

ANTWOORDEN VAN DE COMMISSIE

Tekstvak 6

De Commissie zal de Franse autoriteiten verzoeken elke onregelmatige uitgave te decertificeren en zal, in voorkomend geval, de nodige financiële correcties toepassen.

57.

De Commissie heeft Spanje verzocht te verduidelijken dat aan de subsidiabiliteitscriteria voor buitenbedrijfstellingssteun werd voldaan in de door de Rekenkamer genoemde gevallen en zal controleren dat de onregelmatige betalingen werden gedecertificeerd; in voorkomend geval zullen de nodige financiële correcties worden toegepast.

Tekstvak 7 a)

De Commissie heeft Spanje verzocht om deze zaak te verduidelijken en zal controleren dat de onregelmatige betalingen werden gedecertificeerd; in voorkomend geval zullen de nodige financiële correcties worden toegepast.

Tekstvak 7 b)

De Commissie heeft Spanje verzocht om deze zaak te verduidelijken en zal controleren dat de onregelmatige betalingen werden gedecertificeerd; in voorkomend geval zullen de nodige financiële correcties worden toegepast.

58.

De Commissie bevestigt dat de twee in tekstvak 8 bedoelde buiten bedrijf gestelde vaartuigen (van de 65) niet aan de subsidiabiliteitscriteria voldeden en voor één vaartuig zijn de Britse autoriteiten het hiermee eens. De Commissie ziet erop toe dat de nodige correcties worden toegepast, d.i.: a) correcte resultaten met betrekking tot het aantal gesloopte vaartuigen en de vermindering in GT en kW die aan de Commissie moeten worden meegedeeld in het jaarlijkse uitvoeringsverslag over 2010; b) onverschuldige betaalde bedragen worden ingevorderd en gerapporteerd.

Tekstvak 8 b)

De Commissie ziet erop toe dat de nodige correcties worden toegepast.

60.

In het licht van de opmerkingen van de Rekenkamer zal de Commissie de lidstaten verzoeken het niveau van de premies voor definitieve beëindiging van de visserijactiviteiten te rechtvaardigen met inachtneming van de in punt 4.2.2 van het EVF-vademecum opgenomen verplichtingen, en eisen dat lidstaten aantonen dat het niveau van de premie voor definitieve beëindiging overeenkomt met de beste kosten-opbrengstverhouding.

61.

Het EVF wordt uitgevoerd onder gedeeld beheer en het is de verantwoordelijkheid van de lidstaten erop toe te zien dat de programma's voor buitenbedrijfstelling rekening houden met de specifieke kenmerken en de invloed van de vissersvaartuigen van de aanvragers op de visbestanden. Bovendien zijn de lidstaten het best geplaatst om in het kader van hun programma's voor buitenbedrijfstelling rekening te houden met de verscheidenheid aan visserijen, de veranderende visserijpatronen, de voortdurende ontwikkeling van de bestanden en het feit dat vele visserijtakken op meer dan een soort zijn gericht.

De tarieven voor overheidssteun worden bepaald in verhouding tot de waarde van het buiten bedrijf gestelde vaartuig, overeenkomstig de EVF-verordening.

ANTWOORDEN VAN DE COMMISSIE

63.

Verordening 744/2008 geeft geen definitie voor „vlootsegment”. Deze vraag werd gesteld en beantwoord op de bijeenkomst van het EVF-Comité van oktober 2008. De volledige tekst is beschikbaar in het EVF-Comité EFFC_30_2008_EN. Het antwoord luidde als volgt.

„Er is geen communautaire definitie van „segment” noch een bepaling in Verordening (EG) nr. 744/2008 die vereist dat de vlootaanpassingsregelingen vaartuigen moeten betreffen die behoren tot hetzelfde „segment” of enkel die vaartuigen omvatten van een bepaald „segment” van de vloot van de lidstaten. Als algemene regel geldt echter dat een vlootaanpassingsregeling moet samengesteld zijn uit een samenhangende reeks vaartuigen.

Het enige geval waarin in dit opzicht bepaalde beperkingen bestaan, is als de vlootaanpassingsregeling de financiering van een gedeeltelijke buitenbedrijfstelling omvat. In dit geval zijn de verplichtingen van artikel 17 van toepassing.”

65.

In Denemarken werd Verordening (EG) nr. 744/2008 van de Raad uitgevoerd in een enkele vlootaanpassingsregeling die werd onderverdeeld in reeksen herstructureringsplannen met een groep vissers die verantwoordelijk waren voor het bereiken van de doelstellingen van elk plan.

66.

Volgens de Deense nationale regels moesten begunstigden investeren in de modernisering of de bouw/invoer van nieuwe vissersvaartuigen. Denemarken argumenteerde dat het verband tussen sloop en herinvestering in meer energie-efficiënte vaartuigen volledig in overeenstemming was met de doelstellingen van Verordening (EG) nr. 744/2008 van de Raad om de kosten van door de economische crisis getroffen vaartuigen te verminderen en om de vlootcapaciteit verder te verminderen op een versnelde manier die verder gaat dan wat bereikt zou worden met de werking van de markt.

Met betrekking tot zes nieuwgebouwde vaartuigen heeft de Commissie de naleving van artikel 25 van het EVF, dat elke vorm van overheidssteun voor de bouw van vissersvaartuigen uitdrukkelijk verbiedt, nauwkeurig gecontroleerd.

De conclusie van dit onderzoek was dat de formulering van de Deense nationale regels niet in overeenstemming is met artikel 25 van het EVF. De door Denemarken met betrekking tot deze vaartuigen verstrekte informatie bewees echter *de facto* dat de EU-steun niet werd hergebruikt voor de bouw van vaartuigen.

Er dient ook te worden opgemerkt dat de uitvoering van vlootaanpassingsregelingen niet heeft geleid tot een verhoging van de tonnage, als rekening wordt gehouden met de capaciteitsinkrimping die nodig was om vergunningen te krijgen voor de invoer of de bouw van nieuwe vaartuigen, in overeenstemming met Verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad.

67.

De Commissie neemt nota van de opmerking van de Rekenkamer met betrekking tot de uitvoering van Verordening (EG) nr. 744/2008 van de Raad in Frankrijk. De Commissie neemt er ook nota van dat in Verordening (EG) nr. 744/2008 van de Raad niet uitdrukkelijk is bepaald welke vaartuigen moeten worden opgenomen in een vlootaanpassingsregeling om de na te streven capaciteitsinkrimping met 30 % te bereiken, wat enige marge laat om vaartuigen op te nemen die al waren aanvaard onder voorgaande regelingen.

68.

De Britse autoriteiten hebben de bevindingen van de Rekenkamer aanvaard. Indien hogere tarieven werden betaald, zullen deze worden teruggevorderd en gerapporteerd, en de Commissie zal erop toezien dat dit ook gebeurt.

70.

De Commissie erkent dat de verslaglegging van lidstaten over hun vloten niet bevredigend is maar merkt op dat er wel verbetering komt in de situatie. Meer lidstaten passen de richtsnoeren van de Commissie geheel of gedeeltelijk toe en dienen hun verslagen op tijd in.

ANTWOORDEN VAN DE COMMISSIE

71.

De Commissie erkent dat in de verordeningen van de Raad betreffende het GVB geen consequenties worden verbonden aan de gebrekkige verslaglegging van lidstaten over het evenwicht tussen vangstcapaciteit en vangstmogelijkheden. Dit komt mogelijk doordat de aanpassing van de capaciteit aan de vangstmogelijkheden de verantwoordelijkheid van de lidstaten is.

73.

Er kan geen allesomvattend overzicht van het evenwicht tussen vangstcapaciteit en vangstmogelijkheden worden opgesteld wegens de gebrekkige verslaglegging door de lidstaten. Er zijn echter duidelijke aanwijzingen van overcapaciteit in sommige vloten op basis waarvan de lidstaten maatregelen kunnen nemen.

CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN

74.

In het kader van de hervorming van het GVB heeft de Commissie nieuwe maatregelen voorgesteld om een marktconform mechanisme op te richten voor de verwijdering van overcapaciteit (overdraagbare visserijconcessies). In landen waar dit mechanisme wordt toegepast, is gebleken dat het kan leiden tot een geleidelijke afstemming van de vangstmogelijkheden op de beschikbare visbestanden. Een van de opties die op dit ogenblik in overweging worden genomen voor het toekomstige visserijfonds is de beëindiging van steun voor de buitenbedrijfstelling van vaartuigen.

75. a)

Alle mogelijke indicatoren, met inbegrip van GT en kW, hebben voor- en nadelen en worden beïnvloed door de effecten van technologische vooruitgang⁸. Indicatoren die op de grootte en de kenmerken van vistuig zijn gebaseerd, kunnen theoretisch gezien een nauwer verband met visserijsterfte hebben; de handhaving van beperkingen van de capaciteit of de inspanningen die erop zijn gebaseerd, is echter aanzienlijk moeilijker en meer middelenintensief, en in dit verband is veel meer informatie vereist.

⁸ De nieuwe toezichtsmaatregelen voor motorvermogen die in de nieuwe Controleverordening (EG) nr. 1224/2009 werden goedgekeurd, werden verder uitgewerkt in de uitvoeringsbepalingen van deze verordening. De procedure voor certificering van het motorvermogen in de lidstaten is van toepassing met ingang van januari 2012.

75. b)

De voor de vlootcapaciteit vastgestelde maxima worden enkel gebruikt in de context van overheidssteun voor de buitenbedrijfstelling van vissersvaartuigen krachtens de EVF (Europees Visserijfonds)-Verordening (EG) nr. 1198/2006, en zijn het resultaat van de regeling inzake toevoegingen/onttrekkingen aan de vloot voor het beheer van de vangstcapaciteit, als uiteengezet in de Basisverordening (EG) nr. 2371/2002 van het GVB (gemeenschappelijk visserijbeleid). De meeste lidstaten passen nog steeds een strenge regeling inzake toevoegingen/onttrekkingen toe voor alle vervangingen van vaartuigen en maken geen gebruik van de capaciteitsmarge op grond van het referentieniveau voor de capaciteit van de vissersvloot.

75. c)

Om lidstaten te kunnen helpen bij de beoordeling van de capaciteit van hun vloten, heeft de Commissie in 2008 „richtsnoeren voor een betere analyse van het evenwicht tussen vangstcapaciteit en vangstmogelijkheden” opgesteld. Deze richtsnoeren zijn gebaseerd op het wetenschappelijk advies van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij en vormen een gemeenschappelijk methodologisch kader van indicatoren dat lidstaten kan helpen bij de analyse van het evenwicht tussen vangstcapaciteit en vangstmogelijkheden. Het door de Commissie, samen met de lidstaten en het WTECV, op gang gebrachte werk kan kwalitatieve ramingen van overcapaciteit verstrekken op basis van een combinatie van technische, biologische, economische en sociale indicatoren.

Op 13 juli 2011 stelde de Commissie haar voorstel voor een hervorming van het gemeenschappelijke visserijbeleid voor. Een belangrijk element van de hervorming is de vervanging van de huidige, met openbare middelen gefinancierde benadering om de overcapaciteit te verminderen, door een nieuwe, marktconforme benadering (overdraagbare visserijconcessies), wat een adequaat antwoord zou moeten zijn op de aanbeveling van de Rekenkamer om maatregelen te ontwikkelen om de overcapaciteit van de vissersvloot op een doelmatige manier te verminderen.

ANTWOORDEN VAN DE COMMISSIE

75. d)

In artikel 11 van Verordening (EG) nr. 2371/2002 is bepaald dat visvergunningen en, indien van toepassing, vismachtigingen moeten worden ingetrokken voor vaartuigen die met overheidssteun aan de vloot zijn onttrokken. De verschillen inzake de toepassing van dit artikel in de lidstaten zijn het resultaat van de verschillende nationale stelsels; in sommige lidstaten zijn visrechten in de visvergunning inbegrepen, in andere niet. Het door elke lidstaat gekozen stelsel is de verantwoordelijkheid van de betrokken lidstaat en een gemeenschappelijk stelsel kan op EU-niveau niet worden opgelegd. Een dergelijk voorschrift druist in tegen het subsidiariteitsbeginsel.

76.

De Commissie erkent dat de door de lidstaten aangenomen maatregelen niet hebben geleid tot een evenwicht tussen de vangstcapaciteit en de vangstmogelijkheden in vele visserijen. In de context van haar controle- en toezichtsrol heeft de Commissie alles gedaan wat binnen haar vermogen lag om ervoor te zorgen dat zich geen uitvoeringsproblemen voordeden. Het probleem van het in overeenstemming brengen van de vangstcapaciteit met de vangstmogelijkheden wordt door de Commissie aangepakt in het kader van de hervorming van het GVB (zie antwoord op aanbeveling 1).

76. a)

Zoals door de Rekenkamer is aangehaald, hebben er zich vertragingen voorgedaan in de uitvoering van uit het EVF gefinancierde projecten. Deze waren te wijten aan de late goedkeuring van de verordening door de Raad, de prioriteit die de lidstaten aanvankelijk gaven aan grotere EU-fondsen, de uitdaging voor lidstaten om coherente beheers- en controlesystemen in te voeren en het voortdurende werk op nationaal niveau met betrekking tot de afronding van het FIOV.

76. b)

De Commissie merkt op dat krachtens artikel 4 van de EVF-verordening het bevorderen van een duurzaam evenwicht tussen de visbestanden en de vangstcapaciteiten slechts een van doelstellingen van het EVF is. Een even belangrijke doelstelling is het versterken van de concurrentiekracht van de exploitatiestructuren en de ontwikkeling van economisch levensvatbare ondernemingen in de visserijsector. Dit betekent dat een in artikel 21, onder a) vi), goedgekeurd plan voor de aanpassing van de visserijinspanning betreffende „nationale plannen voor buitenbedrijfstelling in het kader van de verplichtingen op grond van de artikelen 11 tot en met 16 van Verordening (EG) nr. 2371/2002” tot doel kan hebben de vloot te herstructureren om de winstgevendheid ervan te bevorderen en niet enkel om de vangstcapaciteit ervan aan te passen aan de vangstmogelijkheden.

76. c)

De Commissie merkt op dat de lidstaten waarnaar de Rekenkamer in punt 42 verwijst, algemene doelstellingen vaststellen en in één geval, ramingen voor capaciteitsinkrimping.

76. d)

Het risico bestaat dat sommige maar niet alle investeringen de vangstcapaciteit vergroten. Als door de lidstaten echter een gepaste controle wordt uitgevoerd, kan het risico worden geminimaliseerd. Er zijn ook vele voorbeelden van dergelijke investeringen in hygiëne, koelinstallaties, kwaliteit van de vangst of arbeidsomstandigheden die de vangstcapaciteit niet doen toenemen.

76. e)

Na de controle van de Rekenkamer wordt het vlootregister gecorrigeerd en het capaciteitsmaximum herberekend. De Commissie zal nauw toezicht houden op de naleving van deze regels. De lidstaten zijn echter verantwoordelijk voor het bijwerken van hun vlootregisters en beschikken hiervoor over de juiste informatie.

ANTWOORDEN VAN DE COMMISSIE

76. f)

Het EVF wordt uitgevoerd onder gedeeld beheer en het is de verantwoordelijkheid van de lidstaten erop toe te zien dat de programma's voor buitenbedrijfstelling rekening houden met de specifieke kenmerken en de invloed van de vissersvaartuigen van de aanvragers op de visbestanden. Bovendien zijn de lidstaten het best geplaatst om in het kader van hun programma's voor buitenbedrijfstelling rekening te houden met de verscheidenheid aan visserijen, de veranderende visserijpatronen, de voortdurende ontwikkeling van de bestanden en het feit dat vele visserijtakken op meer dan een soort zijn gericht.

76. g)

De tarieven voor overheidssteun worden bepaald in verhouding tot de waarde van het buiten bedrijf gestelde vaartuig, overeenkomstig de EVF-verordening.

76. h)

Op het ogenblik dat Verordening (EG) nr. 744/2008 van de Raad werd goedgekeurd, keerden de brandstofprijzen terug naar het niveau van voor de crisis, wat zorgde voor een aanzienlijke vermindering van de belangstelling van de lidstaten en de vissers voor de uitvoering van plannen voor buitenbedrijfstelling krachtens deze verordening.

76. i)

De Commissie werkt verder aan de verbetering van de methodologie en de verduidelijking van de gegevens die nodig zijn voor de beoordeling van het evenwicht tussen vangstcapaciteit en vangstmogelijkheden. Dit is technisch ingewikkeld aangezien rekening moet worden gehouden met biologische, economische en sociale aspecten. De voor de visserij verantwoordelijke diensten van de lidstaten beschikken over de kennis en de gegevens om het evenwicht tussen hun vloot en de vangstmogelijkheden te beoordelen en tot de juiste conclusies te komen.

Aanbeveling 1

De Commissie neemt de nodige maatregelen om gevolg te geven aan de aanbevelingen van de Rekenkamer.

Aanbeveling 1 a)

De Commissie zal de huidige definitie van vangstcapaciteit handhaven. Dit is noodzakelijk voor de samenhang van historische informatie en om een coherente basis voor de uitvoering van het EVF tot eind 2015 te behouden. Om gevolg te geven aan de aanbevelingen van de Rekenkamer, zal de Commissie samenwerken met het WTECV om de bestaande richtsnoeren voor de lidstaten over hoe overcapaciteit kan worden beoordeeld, verder te ontwikkelen. Bovendien heeft de Commissie reeds een voorstel gedaan voor een nieuwe basisverordening van het GVB. Krachtens dit voorstel moeten overdraagbare visserijconcessies worden ingevoerd als het belangrijkste, op de markt gebaseerde, mechanisme om overcapaciteit aan te pakken. Dit mechanisme vereist geen definitie van overcapaciteit aangezien aanpassing aan de beschikbare visbestanden automatisch plaatsvindt via de verkoop van visrechten door vaartuigen die economisch niet rendabel zijn. Een van de opties die in overweging worden genomen voor het toekomstige visserijfonds is de stopzetting van steun voor buitenbedrijfstelling.

Aanbeveling 1 b)

Beperkingen van vangstcapaciteit zijn niet doelmatig als oplossing voor het probleem van overcapaciteit, ondanks het gebruik van beter gedefinieerde indicatoren. Bijgevolg stelt de Commissie voor het hervormde GVB, de uitvoering van overdraagbare visserijconcessies voor, een beheersysteem waarvan de doelmatigheid voor de aanpassing van de vlootcapaciteit aan vangstmogelijkheden bekend is.

De nieuwe toezichtsmaatregelen voor motorvermogen die in de nieuwe Controleverordening (EG) nr. 1224/2009 werden goedgekeurd, werden verder uitgewerkt in de uitvoeringsbepalingen van deze verordening⁹. De procedure voor certificering van het motorvermogen in de lidstaten is van toepassing met ingang van januari 2012.

⁹ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 404/2011 van de Commissie van 8 april 2011 houdende bepalingen voor de uitvoering van Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen.

ANTWOORDEN VAN DE COMMISSIE

Aanbeveling 1 c)

Een van de opties die op dit ogenblik in overweging worden genomen voor het toekomstige visserijfonds, is de beëindiging van steun voor de buitenbedrijfstelling van vaartuigen.

Aanbeveling 1 d)

De visrechten van buiten bedrijf gestelde vaartuigen kunnen niet uit de aan de lidstaten toegekende vangstquota worden gehaald. Het mechanisme voor het opstellen van vangstquota en het toekennen van visserijinspanning is goed onderbouwd, aangezien het op de beoordeling van de toestand van de bestanden is gebaseerd. Bovendien vereist het nieuwe voorstel van de Commissie voor de hervorming van het GVB een versterkt wetenschappelijk advies voor de verstrekking van gegevens over bestanden die nog steeds niet zijn beoordeeld. Een van de opties die in overweging worden genomen voor het toekomstige visserijfonds, is de beëindiging van steun voor de buitenbedrijfstelling van vaartuigen.

Aanbeveling 1 e)

Volgens het voorstel van de Commissie voor de nieuwe basisverordening van het GVB is de invoering van overdraagbare visserijconcessies als belangrijkste, marktconforme mechanisme om overcapaciteit aan te pakken, wenselijk. Dit mechanisme zal verplicht zijn voor alle grote vloten en kan vrijwillig worden toegepast op kleine vloten. Het ontwerp is gelijkaardig aan de in andere landen zoals Noorwegen en Denemarken gehanteerde aanpak. Tegelijkertijd is de beëindiging van steun voor buitenbedrijfstelling een van de voor de toekomst overwogen opties binnen de hervorming van het GVB.

Aanbeveling 1 f)

De Commissie zal richtsnoeren vaststellen voor de lidstaten waarin wordt toegelicht welke investeringen aan boord in aanmerking komen voor overheidssteun en welke niet. Deze richtsnoeren zullen aan de lidstaten worden meegedeeld in het EVF-Comité.

Aanbeveling 1 g)

Lidstaten moeten hun vlootregisters al bijhouden aan de hand van duidelijke regels. Daarenboven voorziet artikel 16 van de Basisverordening (EG) nr. 2371/2002 van het GVB (gemeenschappelijk visserijbeleid) in de opschorting van steun als het vlootregister niet is bijgehouden.

De Commissie zal de naleving door de lidstaten van hun verplichtingen met betrekking tot het vlootregister zorgvuldig controleren, met name door een kruiscontrole van de vlootinformatie met de uit het EVF gefinancierde projecten.

Aanbeveling 2

De Commissie zal samen met de lidstaten de aanbevelingen van de Rekenkamer opvolgen, met name in de context van haar controle- en toezichtsrol in de controlecomités en het EVF-Comité.

Europese Rekenkamer

Speciaal verslag nr. 12/2011

Hebben de EU-maatregelen bijgedragen tot de aanpassing van de capaciteit van de vissersvloten aan de beschikbare vangstmogelijkheden?

Luxemburg: Bureau voor publicaties van de Europese Unie

2011 — 60 blz. — 21 × 29,7 cm

ISBN 978-92-9237-365-8

doi:10.2865/23007

HOE KOM IK AAN EU-PUBLICATIES?

Gratis publicaties:

- bij de EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>);
- bij de vertegenwoordigingen en delegaties van de Europese Unie.
Ga voor de contactgegevens naar <http://ec.europa.eu> of stuur een fax naar +352 2929-42758.

Betaalde publicaties:

- bij de EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>).

Betaalde abonnementen (bv. jaarreeksen van het *Publicatieblad van de Europese Unie* en de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie):

- via een van de verkoopkantoren van het Bureau voor publicaties van de Europese Unie (http://publications.europa.eu/others/agents/index_nl.htm)

DE OVERCAPACITEIT VAN DE VISSERSVLOTEN VAN DE EU ONDERMIJNT SINDS VELE JAREN DE DUURZAAMHEID VAN DE VISBESTANDEN EN DE LEVENSVATBAARHEID VAN DE VISSERIJSECTOR. DIT VERSLAG BEVAT EEN ONDERZOEK VAN DE MAATREGELEN VAN DE EU TER VERMINDERING VAN DE OVERCAPACITEIT IN DE VISSERIJ. IN HET VERSLAG WORDT GECONCLUDEERD DAT DE TOT OP HEDEN GETROFFEN MAATREGELEN HEBBEN GEFAALD, WORDT AANGEGEVEN WAT DE REDENEN HIERVOOR ZIJN, EN WORDEN AANBEVELINGEN GEDAAN OM DIT VOORTDURENDE FALEN AAN TE PAKKEN.

EUROPESE REKENKAMER